

**ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΕ΄ - ΣΥΝΟΔΟΣ Α΄**

**ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ
ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

Ε Κ Θ Ε Σ Η

**ΓΙΑ
ΤΟΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2011
ΚΑΙ
ΤΟΝ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2011**

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

**της Έκθεσης της Επιτροπής του Απολογισμού
και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους και Ελέγχου
της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους
προς την Ολομέλεια της Βουλής**

σελ.

α. Γενικά	5
β. Ομιλία του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών, κ. Χρήστου Σταϊκούρα	7
γ. Εισηγήσεις	
γα. Εισήγηση του κ. Σάββα Αναστασιάδη (Ν.Δ.)	19
γβ. Εισήγηση του κ. Ευκλείδη Τσακαλώτου (ΣΥ.ΡΙΖ.Α.- Ε.Κ.Μ.)	27
γγ. Εισήγηση του κ. Φίλιππου Σαχινίδη (ΠΑ.ΣΟ.Κ.)	37
γδ. Εισήγηση του κ. Επαμεινώνδα Μαριά (Ανεξάρτητοι Έλληνες)	47
γε. Εισήγηση του κ. Ηλία Παναγιώταρου (Λαϊκός Σύνδεσμος – Χρυσή Αυγή) . . .	65
γστ. Εισήγηση της κυρίας Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη (ΔΗΜ.ΑΡ.)	69
γζ. Εισήγηση κ. Νικόλαου Καραθανασόπουλου (Κ.Κ.Ε.)	77

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΕ΄ - ΣΥΝΟΔΟΣ Α΄

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΕΚΘΕΣΗ

Της Επιτροπής του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους και Ελέγχου της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους στα σχέδια νόμων του Υπουργείου Οικονομικών:

- α) «Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2011»
- β) «Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2011»

ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Η Επιτροπή του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους και Ελέγχου της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους συνήλθε στις 29 Ιανουαρίου 2013, σε συνεδρίαση, υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής, κ. Αλέξανδρου Δερμεντζόπουλου, με αντικείμενο την εξέταση των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομικών:

- α) «Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2011»
- β) «Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2011».

Στη συνεδρίαση παρέστησαν ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών, κ. Χρήστος Σταϊκούρας, οι Σύμβουλοι του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κ.κ. Νικόλαος Μηλιώνης, Κωνσταντίνος Κωστόπουλος, Γεωργία Μαραγκού και Σταμάτιος Πουλής, ο Προϊστάμενος Τμήματος της 7ης Υπηρεσίας Επιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κ. Παναγιώτης Μηλόπουλος και οι ελεγκτές-υπάλληλοι της Υπηρεσίας αυτής, κ.κ. Βασίλειος Καραμανώλης, Νικόλαος Αλαμπάνος, Ευστάθιος Ευσταθίου και Ασημίνα Τρισπιώτη, καθώς και αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες.

Κατά τη διάρκεια της συζήτησης έλαβαν το λόγο ο Εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Σάββας Αναστασιάδης, ο Εισηγητής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς – Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου, κ. Ευκλείδης Τσακαλώτος, ο Ειδικός Αγορητής του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος, κ. Φίλιππος Σαχινίδης, ο Ειδικός Αγορητής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, κ. Επαμεινώνδας (Νότης) Μαριιάς, ο Ειδικός Αγορητής του Λαϊκού Συνδέσμου – ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ, κ. Ηλίας Παναγιώταρος, η Ειδική Αγορήτρια της Δημοκρατικής Αριστεράς, κυρία Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη, ο Ειδικός Αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος και οι Βουλευτές κ.κ. Δημήτριος Γελαλής, Στέφανος Σαμοΐλης και Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος.

Ο Εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ο Ειδικός Αγορητής του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος και η Ειδική Αγορήτρια της Δημοκρατικής Αριστεράς εισηγήθηκαν την ψήφιση των ανωτέρω σχεδίων νόμων, ενώ οι Ειδικοί Αγορητές του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς – Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου, των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, του Λαϊκού Συνδέσμου – ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ και του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, τα καταψήφισαν.

(Οι σχετικές εισηγήσεις παρατίθενται στο τέλος της Έκθεσης της Επιτροπής.)

Ο παριστάμενος Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών, κ. Χρήστος Σταϊκούρας, είπε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Συμμετέχουμε σήμερα σε μία σημαντική διαδικασία λογοδοσίας αναφορικά με τη εκτέλεση του Προϋπολογισμού του Κράτους.

Διαδικασία, από την οποία κρίνεται η αξιοπιστία του υπό συζήτηση Προϋπολογισμού και η επαλήθευση των προσδοκιών και των προβλέψεών του.

Διαδικασία, που επιτελείται με την κατάθεση, συζήτηση και κύρωση του Απολογισμού και Ισολογισμού του Κράτους για το Οικονομικό Έτος 2011.

Μία σημαντική χρονιά.

Χρονιά κατά την οποία δρομολογήθηκαν σημαντικές εξελίξεις και δόθηκαν, προς το τέλος της χρονιάς, διέξοδοι πολιτικής συνεννόησης στο αδιέξοδο διακυβέρνησης που είχε δημιουργηθεί.

Αλλά και χρονιά κατά την οποία αποφασίστηκε και δρομολογήθηκε η αναδιάρθρωση του δημοσίου χρέους, καθώς και η σύναψη ενός νέου δανείου και η κατάρτιση του 2^{ου} Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής, που ολοκληρώθηκαν το 2012.

Ξεκινώντας την τοποθέτησή μου, θα ήθελα να αναφερθώ σε μια ειδοποιό διαφορά που χαρακτηρίζει τον Απολογισμό και Ισολογισμό του 2011 έναντι των προηγούμενων.

Το 2011 είναι η πρώτη χρήση για την οποία εφαρμόστηκε η Διπλογραφική Λογιστική Τροποποιημένης Ταμειακής Βάσης για την Κεντρική Διοίκηση, σύμφωνα με τις επιταγές του Ν. 3871/2010 και του ΠΔ 15/2011.

Και αυτό έγινε ταυτόχρονα με την έναρξη της παραγωγικής λειτουργίας του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος Δημοσιονομικής Πολιτικής.

Η Διπλογραφική Λογιστική Τροποποιημένης Ταμειακής Βάσης αποτελεί το απαραίτητο ενδιάμεσο στάδιο για τη σταδιακή μετάβαση από την παραδοσιακή λογιστική ταμειακής βάσης, στην ακριβέστερη και αποτελεσματικότερη λογιστική πλήρως δεδουλευμένης βάσης, η οποία θα είναι συμβατή με τα διεθνή και τα ευρωπαϊκά πρότυπα λογιστικής και αναφορών.

Σύμφωνα με τη Διπλογραφική Λογιστική Τροποποιημένης Ταμειακής Βάσης:

- Λογιστικοποιούνται οι αποκτήσεις κεφαλαιουχικού εξοπλισμού, οι επενδύσεις, οι απαιτήσεις δημοσίων εσόδων, τα διαθέσιμα, οι συμμετοχές του Ελληνικού

Δημοσίου και οι βέβαιες και εκκαθαρισμένες υποχρεώσεις, περιλαμβανομένου και του Δημόσιου Χρέους.

- Αναγνωρίζονται οι αγορές αναλωσίμων αποθεμάτων ως έξοδο της χρήσης κατά την οποία πραγματοποιήθηκαν.
- Δημιουργούνται προβλέψεις για έξοδα καθώς και για προκύπτουσες από Νόμο θεσμοθετημένες υποχρεωτικές αποδόσεις προς διαφόρους φορείς.
- Λογιστικοποιούνται τα έσοδα και τα έξοδα.
- Δεν πραγματοποιούνται αποσβέσεις, πλην εκείνων που αφορούν στα έξοδα πολυετούς απόσβεσης.

Οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις που συνοδεύουν τη Διπλογραφική Λογιστική Τροποποιημένης Ταμειακής Βάσης είναι οι ακόλουθες:

- Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Θέσης.
- Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Επίδοσης.
- Κατάσταση Μεταβολών Καθαρής Θέσης Πολιτών.
- Κατάσταση Ταμειακών Ροών.
- Προσάρτημα.

Επισημαίνεται ότι τα νέα δεδομένα δεν μεταβάλλουν την έννοια και το περιεχόμενο του Απολογισμού.

Παράλληλα, εντοπίζονται σημαντικές λογιστικές ιδιαιτερότητες και παραδοχές κατά την χρήση του 2011. Ειδικότερα:

- Δεν καταγράφηκαν επισφαλείς απαιτήσεις επί των εισπρακτέων εσόδων, λόγω ελλειπών στοιχείων.
- Δεν καταγράφηκαν δεδουλευμένα έξοδα απλήρωτων υποχρεώσεων, λόγω μη πληρότητας των στοιχείων του μητρώου δεσμεύσεων, το οποίο λειτούργησε για πρώτη φορά το 2011 και αποτελεί εφεξής τη βάση για την εξαγωγή των αναγκαίων δεδομένων.
- Δεν καταγράφηκαν στις απαιτήσεις και στα έσοδα τα βεβαιωμένα και ανείσπρακτα ποσά των Τελωνείων, τα οποία ωστόσο καταγράφονται ενημερωτικά σε λογαριασμό τάξεως.

Στο σημείο αυτό αξίζει να αναφερθούμε σε κάποιους βασικούς ορισμούς της Διπλογραφικής Λογιστικής Τροποποιημένης Ταμειακής Βάσης.

Ειδικότερα:

- Ως έξοδα στη Διπλογραφική Λογιστική Τροποποιημένης Ταμειακής Βάσης θεωρούνται:
 - Όλες οι δαπάνες που εκτελούνται με πιστώσεις του Κρατικού Προϋπολογισμού, πλην των δαπανών για την αγορά παγίων περιουσιακών στοιχείων, των επενδύσεων και της αποπληρωμής χρεολυσίων, οι οποίες εμφανίζονται σε λογαριασμούς της Κατάστασης Χρηματοοικονομικής Θέσης.
 - Οι χρεωστικές διαφορές αποτίμησης και οι συναλλαγματικές διαφορές καθώς και οι δεδουλευμένοι χρεωστικοί τόκοι.
 - Τα δεδουλευμένα έξοδα στο τέλος της χρήσης, των οποίων τα παραστατικά είτε στάλθηκαν προς τις αρμόδιες για την εκκαθάριση υπηρεσίες και δεν εκδόθηκαν οι σχετικοί τίτλοι πληρωμής, είτε παραμένουν στον φορέα.

Επισημαίνεται ότι οι πληρωμές σε υπολόγους διαχειριστές με χρηματικά εντάλματα προπληρωμής, ενώ βαρύνουν τα έξοδα του Προϋπολογισμού κατά την εκταμίευσή τους, εμφανίζονται στη λογιστική αρχικά σε λογαριασμό απαίτησης και βαρύνουν τα έξοδα της χρήσης κατά την οποία γίνεται απόδοση λογαριασμού με την έκδοση του προβλεπόμενου παραστατικού τακτοποίησης.

- Ως έσοδα στη Διπλογραφική Λογιστική Τροποποιημένης Ταμειακής Βάσης θεωρούνται:
 - Τα ποσά των εσόδων του Προϋπολογισμού, που βεβαιώνονται για πρώτη φορά κατά τη διάρκεια της χρήσης από τις αρμόδιες υπηρεσίες, ανεξάρτητα από τη χρονική περίοδο που προέρχονται και το χρόνο είσπραξής τους. Δεν λογίζονται ως έσοδα τα δάνεια και οι πωλήσεις στοιχείων του Ενεργητικού, τα οποία εμφανίζονται σε λογαριασμούς της Κατάστασης Χρηματοοικονομικής Θέσης.
 - Οι διαγραφές και παραγραφές βεβαιωμένων εσόδων εμφανίζονται είτε αφαιρετικά των εσόδων της χρήσης, είτε ως έξοδα.
 - Οι πιστωτικές διαφορές αποτίμησης και συναλλαγματικές διαφορές, καθώς και οι δεδουλευμένοι πιστωτικοί τόκοι.
- Ως απαιτήσεις στη Διπλογραφική Λογιστική Τροποποιημένης Ταμειακής Βάσης θεωρούνται:
 - Τα βεβαιωθέντα έσοδα που δεν έχουν εισπραχθεί και δεν έχουν διαγραφεί από τις αρμόδιες προς βεβαίωση υπηρεσίες.

- Κάθε είδους προκαταβολές και αξιώσεις της Κεντρικής Διοίκησης προς τρίτους μέχρι την επιστροφή των ποσών ή την αναγνώριση της δαπάνης (έκδοση του συμψηφιστικού χρηματικού εντάλματος ή του παραστατικού τακτοποίησης όσον αφορά τα χρηματικά εντάλματα προπληρωμής).

Επισημαίνεται ότι έχει προβλεφθεί η εγγραφή επισφαλειών επί των απαιτήσεων.

- Ως υποχρεώσεις στη Διπλογραφική Λογιστική Τροποποιημένης Ταμειακής Βάσης θεωρούνται:
 - Το δημόσιο χρέος.
 - Κάθε υποχρέωση της Κεντρικής Διοίκησης προς τρίτους.
 - Δεδουλευμένες δαπάνες, οι οποίες δεν εξοφλήθηκαν κατά την τρέχουσα χρήση.

Είναι γεγονός ότι τα αποτελέσματα, όπως αποτυπώνονται στον Απολογισμό του 2011, δεν ήταν τα προσδοκώμενα.

Παρατηρούνται αποκλίσεις.

Και μάλιστα σημαντικές.

Τόσο έναντι του Προϋπολογισμού του 2011 όσο και έναντι του προηγούμενου οικονομικού έτους.

Παρά το γεγονός ότι το 2011, όπως και το 2010, ελήφθησαν μέτρα δημοσιονομικής προσαρμογής πρωτοφανή σε ένταση και έκταση.

Μέτρα ύψους 16,7 δισ. ευρώ (7,7% του ΑΕΠ) για το 2011, προκειμένου να μειωθεί το έλλειμμα Γενικής Κυβέρνησης κατά 4 δισ. ευρώ (1,3% του ΑΕΠ).

Και να διαμορφωθεί στα 19,7 δισ. ευρώ (9,4% του ΑΕΠ) το 2011, από 23,7 δισ. ευρώ (10,7% του ΑΕΠ) το 2010.

Ενώ το έλλειμμα της Κεντρικής Κυβέρνησης ανήλθε στο 10,9% του ΑΕΠ, έναντι πρόβλεψης μείωσής του στο 9,2% του ΑΕΠ.

Και το δημόσιο χρέος εκτοξεύθηκε στα 368 δισ. ευρώ ή 176,5% του ΑΕΠ το 2011, έναντι 299 δισ. ευρώ ή 129% του ΑΕΠ το 2009.

Η αδυναμία επίτευξης του δημοσιονομικών στόχων προέρχεται κυρίως από το σκέλος των εσόδων.

Η αυξανόμενη αβεβαιότητα αναφορικά με τη βιωσιμότητα του Ελληνικού χρέους και η εφαρμογή των δημοσιονομικών μέτρων, όξυναν τις υφιστάμενες πιέσεις

συρρικνώνοντας περαιτέρω τη φορολογική βάση και εξασθενώντας το ρυθμό προσαρμογής.

Ενδεικτικά, σύμφωνα και με την Έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου:

1^ο. Τα καθαρά εισπραχθέντα έσοδα του Προϋπολογισμού (Τακτικού και Δημοσίων Επενδύσεων), μετά τη μείωση των επιστροφών, εξαιρουμένων των πιστωτικών εσόδων (Τακτικού Προϋπολογισμού και Προϋπολογισμού Δημοσίων Επενδύσεων), ανήλθαν στα 55,3 δισ. ευρώ το 2011, μειωμένα κατά 4,2 δισ. ευρώ έναντι των προβλέψεων.

2^ο. Τα φορολογικά έσοδα (άμεσοι και έμμεσοι φόροι) διαμορφώθηκαν στα 43,7 δισ. ευρώ το 2011, μειωμένα κατά 2,2 δισ. ευρώ έναντι του 2010 και κατά 5,3 δισ. ευρώ έναντι των προβλέψεων.

3^ο. Οι άμεσοι φόροι παρουσίασαν μείωση κατά 3,3% σε σχέση με το 2010, έναντι αύξησης κατά 4,6% που είχε τεθεί ως στόχος στον Προϋπολογισμό. Η υστέρηση θα ήταν μεγαλύτερη εάν δεν είχε επιβληθεί το Έκτακτο Ειδικό Τέλος Ηλεκτροδοτούμενων Δομημένων Επιφανειών – Ε.Ε.ΤΗΔΕ, από το οποίο εισπράχθηκαν 733 εκατ. ευρώ, χωρίς σχετική πρόβλεψη στον Προϋπολογισμό.

4^ο. Γενικότερα, οι εισπράξεις από μέτρα για τα οποία δεν υπήρχε πρόβλεψη στον Προϋπολογισμό ανήλθαν στα 1,7 δισ. ευρώ (π.χ. Ε.Ε.ΤΗΔΕ, ειδική εισφορά αλληλεγγύης 2% υπέρ ανέργων, ειδική εισφορά αλληλεγγύης φυσικών προσώπων, τέλος επιτηδεύματος κ.λπ.) δεν αντιστάθμισαν την υστέρηση στα έσοδα, ενώ προβλέπονταν η μη επανάληψη των εισφορών στα φυσικά πρόσωπα και την ακίνητη περιουσία.

Σύμφωνα και με το Ελεγκτικό Συνέδριο, η επιβολή των εκτός Προϋπολογισμού μέτρων πραγματοποιήθηκε προκειμένου να αμβλυνθούν οι διαφορές μεταξύ προϋπολογισθισών εισπράξεων και αυτών που πράγματι εισπράχθηκαν κατά την εκτέλεση του Προϋπολογισμού.

5^ο. Τα έσοδα από το φόρο εισοδήματος παρουσιάζουν από τα χαμηλότερα ποσοστά εισπραξιμότητας, περίπου στο 80% των προβλέψεων, ενώ εμφανίζονται μειωμένα κατά 15,5% έναντι του 2010, μολονότι προβλέπονταν «αυξημένα κατά 6,5%

λόγω της κατάργησης σειράς φοροαπαλλαγών και της ένταξης όλων των εισοδημάτων στην ευρεία φορολογική κλίμακα καθώς και στην αποτελεσματικότητα των νέων τεκμηρίων φορολόγησης ιδιαίτερα στους ελεύθερους επαγγελματίες» (Εισηγητική Έκθεση Κρατικού Προϋπολογισμού 2011, σελ. 76).

6^ο. Οι έμμεσοι φόροι διαμορφώθηκαν στα 26,2 δισ. ευρώ το 2011, μειωμένοι κατά 1,6 δισ. ευρώ έναντι του 2010 και κατά 3,9 δισ. ευρώ έναντι του Προϋπολογισμού. Η υστέρηση στις εισπράξεις οφείλεται κυρίως στο ΦΠΑ, στους φόρους συναλλαγών, στους λοιπούς έμμεσους φόρους κατανάλωσης, καθώς και στους φόρους κατανάλωσης που εισπράττονται από τα Τελωνεία.

7^ο. Οι προϋπολογισθείσες δαπάνες του ΠΔΕ ανήλθαν σε 6,4 δισ. ευρώ στον Απολογισμό, από 8,5 δισ. ευρώ στον Προϋπολογισμό, αντιπροσωπεύοντας το 4,3% των εξόδων του Γενικού Κρατικού Προϋπολογισμού και το 3,1% του ΑΕΠ.

8^ο. Τα βεβαιωθέντα έσοδα διαμορφώθηκαν το 2011 σε 104,5 δισ. ευρώ μαζί με το εισπρακτέο υπόλοιπο του προηγούμενου έτους – χωρίς αυτό 67 δισ. ευρώ – από τα οποία τελικά εισπράχθηκαν 55,3 δισ. ευρώ.

Πρόκειται, προφανώς, για μια δυσάρεστη, διαχρονική, διαπίστωση.

Τα βεβαιωθέντα έσοδα κάθε έτους δεν εισπράττονται στο σύνολό τους, αφενός μεν διότι οι σχετικές ρυθμίσεις επιτρέπουν την τμηματική καταβολή τους με αποτέλεσμα την είσπραξη μέρους αυτών σε επόμενες χρήσεις, αφετέρου δε λόγω αδυναμίας είσπραξης στο σύνολό τους, αυξάνοντας από έτος σε έτος το εισπρακτέο υπόλοιπο.

Οφείλω, όμως, να σημειώσω ότι η βούληση της Κυβέρνησης είναι εκπεφρασμένη.

Γίνεται μια πολύ σοβαρή προσπάθεια, στην κατεύθυνση βελτίωσης της αποτελεσματικότητας των εισπρακτικών μηχανισμών του Κράτους και της επίσπευσης των μέτρων για την είσπραξη ληξιπρόθεσμων οφειλών και για την εκδίκαση των φορολογικών υποθέσεων.

Θα κριθούμε εκ του αποτελέσματος.

Πέραν από τις προαναφερθείσες αποκλίσεις και υστερήσεις στο σκέλος των εσόδων, στον Απολογισμό καταγράφονται και ορισμένες θετικές διαπιστώσεις, οι οποίες αξίζει να αναδειχθούν και να αναφερθούν.

Ειδικότερα:

1^ο. Τα καθαρά (μετά τη μείωση των επιστροφών) μη φορολογικά έσοδα (πρόσοδοι περιουσίας και επιχειρηματικής δράσης του κράτους, λοιπά μη φορολογικά έσοδα, μεταβιβάσεις από την Ε.Ε. και τα κράτη-μέλη και διάφορα ειδικά μη φορολογικά έσοδα) ανήλθαν σε 7,8 δισ. ευρώ, παρουσιάζοντας αύξηση σε σχέση με τις προβλέψεις κατά 1,3 δισ. ευρώ ή 19,5%.

Στην αύξηση πέραν των προβλέψεων του Προϋπολογισμού επέδρασαν θετικά:

- α) τα έσοδα από καταπτώσεις εγγυήσεων, τα οποία για πρώτη φορά περιλήφθηκαν στα έσοδα του Προϋπολογισμού,
- β) τα έσοδα από χρηματοοικονομικές συναλλαγές και ειδικότερα τα έσοδα από πώληση συμμετοχών μη εισηγμένων επιχειρήσεων εσωτερικού καθώς και έσοδα από εκχώρηση αδειών και δικαιωμάτων του Δημοσίου,
- γ) τα έσοδα από το αποθεματικό του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων και,
- δ) τα έσοδα του προγράμματος αντιμετώπιση της χρηματοπιστωτικής κρίσης, για τα οποία υπενθυμίζω τις ενέργειες του Υπουργείου Οικονομικών, κατά το 2^ο εξάμηνο του 2012, προκειμένου να διασφαλιστεί η είσπραξη των αποδόσεων από τις προνομιούχες μετοχές, ύψους 555 εκατ. ευρώ, από το Ελληνικό Δημόσιο.

2^ο. Οι πρωτογενείς δαπάνες διαμορφώθηκαν στα 51,7 δισ. ευρώ το 2011, περίπου 1 δισ. ευρώ χαμηλότερα από τις προβλέψεις του Προϋπολογισμού. Και αυτό οφείλεται κυρίως στη σημαντική περιστολή των λειτουργικών και καταναλωτικών δαπανών. Ενώ το 76,7% των πρωτογενών δαπανών διατίθεται για πληρωμές μισθών, συντάξεων, ασφάλιση και περίθαλψη.

3^ο. Αναφορικά με τους στόχους που είχαν τεθεί στον Προϋπολογισμό 2011 για την απορρόφηση των κοινοτικών κονδυλίων στα συγχρηματοδοτούμενα έργα από την Ε.Ε., τα αιτήματα πληρωμών και οι απολήψεις από την Ε.Ε. δεν αποκλίνουν σημαντικά από τα προϋπολογισθέντα μεγέθη για το 2011.

Σύμφωνα με το πόρισμα της ομάδας ελέγχου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η επίτευξη των στόχων οφείλεται στην τροποποίηση του Κανονισμού 1083/2006, καθώς και στη μεταβολή των ποσοστών χρηματοδότησης των αξόνων των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων μέχρι 95%.

Πρόταση, που είχε κατατεθεί από την τότε Αξιωματική Αντιπολίτευση από τον Φεβρουάριο του 2010.

Βέβαια εξακολουθούν, και το 2011, να παρουσιάζουν ιδιαίτερα χαμηλή απορροφητικότητα τα επιχειρησιακά προγράμματα που αφορούν την ανασύνταξη και τον εκσυγχρονισμό της δημόσιας διοίκησης, την ψηφιακή σύγκλιση, την ενίσχυση της προσαρμοστικότητας του ανθρώπινου δυναμικού, την κατάρτιση ανέργων σε νέους τομείς απασχόλησης, την προστασία του περιβάλλοντος και την πράσινη ανάπτυξη.

Όμως, έχουμε θετικά αποτελέσματα για την πορεία υλοποίησης του ΕΣΠΑ κατά το 2^ο εξάμηνο του 2012.

Ειδικότερα:

- Επετεύχθη και ξεπεράστηκε ο μνημονιακός στόχος για την απορρόφηση Κοινοτικών κονδυλίων του 2^{ου} εξαμήνου. Πετύχαμε το 102,6% του αντίστοιχου εξαμηνιαίου στόχου.
- Δεν χάθηκαν χρήματα.
- Είμαστε πάνω από τον Κοινοτικό μέσο όρο στις απορροφήσεις.

Η Κυβέρνηση Εθνικής Ευθύνης είναι αποφασισμένη να συνεχίσει τη δημοσιονομική προσαρμογή και να επιτύχει και τη δημοσιονομική πειθαρχία.

Μετά τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση του 2^{ου} εξαμήνου του 2012 και την υιοθέτηση, πρόσφατα (14.01.2013), ενός συνεκτικού και συγκροτημένου πλέγματος δημοσιονομικών κανόνων και πρακτικών, οι πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης στο πεδίο της αυστηρής παρακολούθησης, του ελέγχου και της αξιολόγησης των δημοσίων οικονομικών θα επιτρέψουν την εδραίωση της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης στη χώρα μας.

Τα οριστικά στοιχεία εκτέλεσης του Κρατικού Προϋπολογισμού, όπως αυτά ανακοινώθηκαν από το Υπουργείο Οικονομικών την προηγούμενη εβδομάδα, δείχνουν ότι η χώρα πέτυχε τους δημοσιονομικούς στόχους της το 2012.

Αναλυτικότερα:

- Το πρωτογενές έλλειμμα διαμορφώθηκε στα 3,5 δισ. ευρώ (1,8% του ΑΕΠ), από 6,4 δισ. ευρώ το αντίστοιχο δωδεκάμηνο του 2011 (3,1% του ΑΕΠ), παρουσιάζοντας μείωση κατά 46%. Ο στόχος για το πρωτογενές έλλειμμα του 2012 ήταν 4,6 δισ. ευρώ (2,4% του ΑΕΠ).

- Το έλλειμμα του Κρατικού Προϋπολογισμού ανέρχεται στα 15,7 δισ. ευρώ (8,1% του ΑΕΠ), από 22,8 δισ. ευρώ το αντίστοιχο δωδεκάμηνο του 2011 (10,9% του ΑΕΠ), παρουσιάζοντας μείωση κατά 31%. Ο στόχος για το έλλειμμα του Κρατικού Προϋπολογισμού του 2012 ήταν 16,3 δισ. ευρώ (8,4% του ΑΕΠ).
- Οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων από 3,6 δισ. ευρώ το ενδεκάμηνο του 2012, ανήλθαν στα 6,1 δισ. ευρώ στο δωδεκάμηνο, εξέλιξη με προφανείς, θετικές επιπτώσεις στη ρευστότητα της Οικονομίας και στις αναμενόμενες εισροές από την Ευρωπαϊκή Ένωση.
- Τα καθαρά έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού, αν και μειωμένα σε σχέση με το 2011, διατηρούνται στο επίπεδο των στόχων που είχαν τεθεί, με οριακή υπέρβαση στα έσοδα προ επιστροφών φόρων κατά 119 εκατ. ευρώ. Να σημειωθεί ότι στη χρήση του 2012 δεν είχαμε την επανάληψη εσόδων από εκχώρηση αδειών και δικαιωμάτων του Δημοσίου, που το 2011 είχαν ανέλθει σε 1,2 δισ. ευρώ περίπου.
- Οι πρωτογενείς δαπάνες, που αποτελούν τον κύριο δείκτη της αποτελεσματικότητας της προσπάθειας περιορισμού των δαπανών του Κρατικού Προϋπολογισμού, παρουσιάζουν μείωση κατά 8,6% σε σχέση με το διάστημα Ιανουαρίου– Δεκεμβρίου 2011 (έναντι ετήσιου στόχου για μείωση κατά 7,7% το 2012) και διαμορφώνονται στα 47,1 δισ. ευρώ το δωδεκάμηνο του 2012 έναντι 51,6 δισ. ευρώ την αντίστοιχη περίοδο του 2011.

Στην αναμφίβολα επώδυνη διαδικασία της αναγκαίας δημοσιονομικής προσαρμογής, οι τεράστιες θυσίες των πολιτών φαίνεται να πιάνουν τόπο.

Η μεγάλη αυτή προσαρμογή αποτελεί αναγκαία, αλλά όχι από μόνη της ικανή συνθήκη για την έξοδο από την κρίση.

Απαιτείται μεγάλη προσπάθεια σε περιβάλλον πολιτικής και κοινωνικής συναίνεσης, συνεννόησης και συνοχής, ώστε η Ελληνική οικονομία να μπει σε διαδικασίες επανεκκίνησης, ανάκαμψης και ανάπτυξης.

Γιατί χωρίς ανάκαμψη της πραγματικής οικονομίας, η περαιτέρω πορεία προσαρμογής και σταθεροποίησης θα είναι εύθραυστη.».

Στη συνέχεια, η Επιτροπή του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους και Ελέγχου της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους, αφού έλαβε

υπόψη τις αγορεύσεις του Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, κ. Σάββα Αναστασιάδη, του Εισηγητή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς – Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου, κ. Ευκλείδη Τσακαλώτου, του Ειδικού Αγορητή του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος, κ. Φίλιππου Σαχινίδη, του Ειδικού Αγορητή των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, κ. Επαμεινώνδα (Νότη) Μαριά, του Ειδικού Αγορητή του Λαϊκού Συνδέσμου – ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ, κ. Ηλία Παναγιώταρου, της Ειδικής Αγορήτριας της Δημοκρατικής Αριστεράς, κυρίας Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη, του Ειδικού Αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, κ. Νικόλαου Καραθανασόπουλου, καθώς και των μελών της, αποδέχθηκε, κατά πλειοψηφία, τα ανωτέρω σχέδια νόμων, κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολό τους και προτείνει την επιψήφισή τους από την Ολομέλεια της Βουλής.

Αθήνα, 4 Φεβρουαρίου 2013

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

(Ακολουθούν οι εισηγήσεις: του Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, κ. Σάββα Αναστασιάδη, του Εισηγητή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς – Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου, κ. Ευκλείδη Τσακαλώτου, του Ειδικού Αγορητή του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος, κ. Φίλιππου Σαχινίδη, του Ειδικού Αγορητή των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, κ. Επαμεινώνδα (Νότη) Μαριά, του Ειδικού Αγορητή του Λαϊκού Συνδέσμου – ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ, κ. Ηλία Παναγιώταρου, της Ειδικής Αγορήτριας της Δημοκρατικής Αριστεράς, κυρίας Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη, του Ειδικού Αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, κ. Νικόλαου Καραθανασόπουλου).

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ
ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΣΑΒΒΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2011

Του Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας

Σάββα Αναστασιάδη

Βουλευτή Β' Θεσσαλονίκης

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η συζήτηση για τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του κράτους, αποτελεί μια ιδιαίτερα σημαντική Κοινοβουλευτική Διαδικασία, γιατί, ουσιαστικά η εκάστοτε κυβέρνηση, λογοδοτεί ενώπιον του Κοινοβουλίου, αναφορικά με την εκτέλεση του υπό συζήτηση προϋπολογισμού, και την επαλήθευση των προβλέψεων και των προσδοκιών της. Επιπλέον όμως, η συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2011, είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα και διδακτικής θα έλεγα σημασίας, αφού ο Προϋπολογισμός του 2011 είναι ο πρώτος Προϋπολογισμός, που έχει καταρτίσει η τότε κυβέρνηση μετά την υπαγωγή της χώρας, στον μηχανισμό στήριξης. Και περιλαμβάνει και τις μνημονιακές επιταγές με επιπλέον μέτρα 14,3 δισ. ευρώ.

Το 2011 η κρίση χρέους στην Ευρωζώνη, είχε τεθεί εκτός ελέγχου, καθώς είχε απλωθεί στις περισσότερες χώρες της Ευρωζώνης. Η αδυναμία των πολιτικών ηγεσιών να συμφωνήσουν σε μια στοιχειώδη αντιμετώπιση της κρίσης, και η συνεχιζόμενες πιέσεις των καιροσκόπων στην ευρωπαϊκή αγορά ομολόγων, συνέθεταν ένα εφιαλτικό πάζλ που οδηγούσε με μαθηματική ακρίβεια στην διάλυση της Ευρωζώνης. Για την Ελλάδα, το πρωτόγνωρο δυσμενές οικονομικό περιβάλλον, είχε ως κύρια χαρακτηριστικά του, τη διαρκώς αυξανόμενη ύφεση, την διαρκή αύξηση της ανεργίας, τις υψηλές δανειακές ανάγκες του ελληνικού δημοσίου, με τις ελληνικές τράπεζες να είναι αποκλεισμένες από τις διεθνείς κεφαλαιαγορές.

Όπως αποδεικνύεται σήμερα, ο Προϋπολογισμός του 2011, χαρακτηρίστηκε από υπερβολικά φιλόδοξους στόχους. Είναι ενδεικτική η αποστροφή από την ομιλία του τότε Υπουργού Οικονομικών το Δεκέμβριο του 2010, κατά την συζήτηση για την έγκριση του Προϋπολογισμού του 2011. Έλεγε τότε ο κύριος Παπακωνσταντίνου, το 2011 θα υπάρξει αναδιάρθρωση των δημόσιων επιχειρήσεων και θα αποκατασταθεί η αξιοπιστία της χώρας στις διεθνείς αγορές. Ενώ το 2012, θα υπάρξουν ξανά θετικοί ρυθμοί ανάπτυξης και επάνοδος στις αγορές. Αξιολογώντας σήμερα την πορεία της εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του 2011, και την ασκούμενη οικονομική πολιτική από

την τότε κυβέρνηση, διαπιστώνουμε ότι αυτή χαρακτηρίστηκε από αστοχίες στις προβλέψεις και αποκλίσεις στους στόχους.

Αστοχία πρώτη: οι άμεσοι φόροι κάλυψαν το 40,08% των φορολογικών εσόδων, και παρουσίαζαν μείωση έναντι του προηγούμενου οικονομικού έτους του 2010, κατά 3,32% έναντι αύξησης κατά 5,57% που είχε τεθεί ως στόχος του προϋπολογισμού. Η επίτευξη τελικά του στόχου του προϋπολογισμού, ως προς τις εισπράξεις των άμεσων φόρων, οφείλεται αποκλειστικά στο γεγονός, της επιβολής του εκτάκτου ειδικού τέλους ηλεκτροδοτούμενων δομημένων επιφανειών.

Επιπλέον η επίτευξη και η υπέρβαση του στόχου του προϋπολογισμού στους λοιπούς άμεσους φόρους, οφείλεται σε έσοδα από την ειδική εισφορά αλληλεγγύης για την καταπολέμηση της ανεργίας, έσοδα από την έκτακτη οικονομική εισφορά και ειδική εισφορά αλληλεγγύης φυσικών προσώπων, έσοδα από την επιβολή τέλους επιτηδεύματος, έσοδα από την έκτακτη εισφορά στα ποσά της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης από κατοχή επιβατηγών, ΙΧ αυτοκινήτων, σκαφών ιδιωτικής αναψυχής κλπ.

Η επιβολή των παραπάνω φορολογικών ρυθμίσεων πραγματοποιήθηκε προκειμένου να αμβλυνθούν οι διαφορές μεταξύ των προϋπολογισθεισών εισπράξεων και αυτών που πράγματι εισπράχθηκαν κατά την εκτέλεση του προϋπολογισμού.

Αστοχία δεύτερη: οι έμμεσοι φόροι κάλυψαν το 59,92% των φορολογικών εσόδων και υπολείπονται από το στόχο του προϋπολογισμού κατά 12,97%, ενώ παρουσίαζαν μείωση έναντι του προηγούμενου οικονομικού έτους κατά 5,91% μολονότι είχε προβλεφθεί η αύξηση λόγω της αλλαγής του τρόπου φορολόγησης του πετρελαίου θέρμανσης.

Η υστέρηση στις εισπράξεις των άμεσων φόρων οφειλόταν κυρίως στο φόρο προστιθέμενης αξίας, στους φόρους συναλλαγών, στους ειδικούς έμμεσους φόρους κατανάλωσης καθώς και στους φόρους κατανάλωσης, που εισπράττονται από τα τελωνεία.

Αστοχία τρίτη: οι προβλέψεις εξόδων τακτικού προϋπολογισμού εκτός του προϋπολογισμού δημοσίων επενδύσεων, ανέρχονταν στο ποσό των 20 δις 439 εκατομ. ευρώ. Διαμορφώθηκαν δε στον κρατικό απολογισμό στο ποσό των 152 δις 711 εκατομ. 340 περίπου χιλιάδων ευρώ, ενώ οι πραγματικές πληρωμές του κρατικού προϋπολογισμού, οι δαπάνες δηλαδή ανήλθαν τελικά σε 143 δις. 448 εκατομ. ή στο 68,8% του ΑΕΠ περίπου, παρουσιάζοντας απόκλιση σε σχέση με τις προβλέψεις του προϋπολογισμού κατά 23,9 δις. περίπου και σε ποσοστό 19,1%.

Η απόκλιση αυτή οφείλεται κυρίως στην αύξηση των δαπανών για την εξυπηρέτηση της δημόσιας πίστης σε σχέση με το οικονομικό έτος 2010 κατά το οποίο οι πληρωμές είχαν ανέλθει σε 111 δις 248 εκατομ. 213 χιλιάδες ευρώ. Διαπιστώνεται δε ότι οι πληρωμές είναι αυξημένες κατά 32 δις. 199 εκατομ. 835 χιλιάδες ευρώ και σε ποσοστό 28,94%, κυρίως λόγω των αυξημένων δαπανών αποπληρωμής των δανείων.

Όπως προκύπτει οι δαπάνες του τακτικού προϋπολογισμού, ήταν 26,80% υψηλότερες σε σχέση με τις αρχικές.

Αστοχία τέταρτη: δαπάνες εξυπηρέτησης δημόσιας πίστης. Κατά το οικονομικό έτος 2011 πληρώθηκε για την εξυπηρέτηση του συνολικού δημόσιου χρέους, ποσό 88 δις. 640 εκατομ. 600 χιλιάδων ευρώ, που αντιπροσωπεύει το 61,79% των πληρωμών του τακτικού προϋπολογισμού. Οι πληρωμές για την εξυπηρέτηση του συνολικού δημόσιου χρέους παρουσίαζαν αύξηση σε σχέση με το οικονομικό έτος 2010 κατά 30 δις. 507 εκατομ. 414 χιλιάδες ευρώ ή 52,48% και ανέρχονταν σε 42,51% του ΑΕΠ, έναντι 25,57% του ΑΕΠ του προηγούμενου οικονομικού έτους. Απόκλιναν δε από τις προβλέψεις του προϋπολογισμού κατά 23 δις 139 εκατομ. 58 χιλιάδες ευρώ και σε ποσοστό 35,37% έναντι 74,96% του έτους 2010.

Διαπιστώνεται με ποσοστιαία αύξηση ως προς το ΑΕΠ, ύψους περίπου 16,94% αλλά μείωση ως προς την απόκλιση ως προς τις προβλέψεις περίπου 39,59%.

Αστοχία πέμπτη, η απορροφητικότητα των κοινοτικών κονδυλίων του ΕΣΠΑ και η ωρίμανση των έργων ως προς το τέλος του 2011, παρέμεναν 4 χρόνια πριν από τη λήξη του προγράμματος πολύ χαμηλές. Το 38,9% των έργων που εντάχθηκαν στα επιχειρησιακά προγράμματα δεν είχαν ακόμα ανατεθεί και δεν είχε υπογραφεί σύμβαση με ανάδοχο προκειμένου να ξεκινήσει η υλοποίησή τους. Οι καθυστερήσεις στην ανάθεση και υλοποίηση των έργων που είχαν ενταχθεί στο πλαίσιο του ΕΣΠΑ οφείλονταν κυρίως στην έλλειψη ρευστότητας και στην οικονομική αδυναμία των αναδόχων να τις υλοποιήσουν, σε προβλήματα και καθυστερήσεις σε ότι αφορά την ωρίμανση, σε ελλιπείς μελέτες καθώς και καθυστέρηση στις αδειοδοτήσεις από τις αρμόδιες υπηρεσίες και βεβαίως στη μεγάλη γραφειοκρατία και στη μεγάλη καθυστέρηση αξιολόγησης των προτάσεων.

Πρέπει, επίσης, εδώ να τονιστεί και η σταδιακή ετήσια αύξηση του υπολοίπου που εκκρεμεί προς είσπραξη, που αφορά, ως επί το πλείστον, βεβαιωθέντες άμεσους και έμμεσους φόρους παρελθόντων οικονομικών ετών, καθώς και πρόστιμα και χρηματικές ποινές. Αυτό αποδεικνύει πως η αποτελεσματικότητα των εισπρακτικών μηχανισμών του Κράτους ήταν και είναι ακόμη πολύ χαμηλή και ενισχύει την επιτακτική ανάγκη

αναδιάρθρωσης των αντίστοιχων υπηρεσιών και τη βελτίωση της αποτελεσματικότητάς τους.

Αν τώρα επιχειρήσουμε μια πρόχειρη σύγκριση με την εκτέλεση του Προϋπολογισμού του 2012, παρότι το 2012 ήταν μια χρονιά διπλών εκλογών και άρα αδρανοποίησης κατά μεγάλο χρονικό διάστημα της κρατικής μηχανής, διαπιστώνουμε, σύμφωνα πάντα με τα στοιχεία που έχουμε στη διάθεσή μας, την πολύ καλή εκτέλεσή του, αφού το πρωτογενές έλλειμμα και το έλλειμμα του Κρατικού Προϋπολογισμού διαμορφώθηκε χαμηλότερα έναντι των στόχων του Προϋπολογισμού και σημαντικά βελτιωμένο έναντι του προηγούμενου χρόνου. Τα έσοδα του τακτικού Προϋπολογισμού παρουσίασαν αύξηση έναντι του στόχου και έναντι του προηγούμενου έτους. Οι δαπάνες του Κρατικού Προϋπολογισμού για το δωδεκάμηνο του 2012 παρουσιάζονται μειωμένες έναντι του στόχου, σημαντικά μειωμένες δε σε σχέση με την αντίστοιχη περίοδο του προηγούμενου έτους. Τα στοιχεία αυτά αποδεικνύουν την αποτελεσματική προσπάθεια της σημερινής Κυβέρνησης και του οικονομικού επιτελείου και κυρίως του αρμόδιου για θέματα εσόδων και εξόδων παριστάμενου Αναπληρωτή Υπουργού, κ. Σταϊκούρα, για πιστή εφαρμογή του Προϋπολογισμού και η επίτευξη πρωτογενών πλεονασμάτων, που είναι στόχος του Προϋπολογισμού του 2013 και πιστεύουμε ότι θα επιτευχθεί.

Είναι γεγονός ότι ο Προϋπολογισμός του 2011 δεν πέτυχε τους στόχους που είχαν τεθεί, κυρίως επειδή τα πραγματοποιούμενα έσοδα και έξοδα απέκλιναν σημαντικά από τις προβλέψεις τους, γιατί βασίστηκαν κυρίως σε λανθασμένες και πολύ φιλόδοξες εκτιμήσεις. Ως προς το σκέλος των εσόδων, παρατηρείται υστέρηση των πραγματικών εισπραχθέντων έναντι των προβλέψεων του Προϋπολογισμού, η οποία οφείλεται κυρίως στις εισπράξεις φορολογικών εσόδων, που είναι απόρροια της μείωσης των μισθών και των συντάξεων και άρα της κατανάλωσης. Ως προς το σκέλος των δαπανών διαπιστώνεται η δημιουργία πρωτογενούς ελλείμματος ύψους 2.708.000.000 ευρώ ή 1,3% του Α.Ε.Π., ενώ διαπιστώνεται και μια αύξηση των δαπανών για την εξυπηρέτηση της δημόσιας πίστης, αύξηση των τόκων, των χρεολυσίων και των εξόδων εξυπηρέτησης, η οποία σε απόλυτα μεγέθη ανέρχεται σε 3.507.414.000 ευρώ. Το έλλειμμα της Κεντρικής Κυβέρνησης ανήλθε σε 10,85% του Α.Ε.Π., έναντι πρόβλεψης μείωσής του στο 9,2% του Α.Ε.Π..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα αποτελέσματα του Ισολογισμού και του Απολογισμού του 2011 μάς διδάσκουν τι πρέπει να αποφύγουμε, τι πρέπει να αλλάξουμε και πώς πρέπει να κινηθούμε. Η έξοδος από την κρίση, με τους καλύτερους

δυνατούς όρους και η επιστροφή της ανάπτυξης και της απασχόλησης δεν θα πραγματοποιηθούν χωρίς κόστος. Με εθνική συνεννόηση και κοινωνική συνοχή μπορούμε να αντιμετωπίσουμε την κρίση ταχύτερα και με μικρότερο κόστος. Μπορούμε να αποδείξουμε ότι είμαστε ικανοί να αλλάξουμε τη χώρα και να διαμορφώσουμε μια θετική προοπτική για το μέλλον και ιδιαίτερα για τους νέους. Πιστεύω ότι εξαρτάται από όλους εμάς. Στηρίζουμε και ψηφίζουμε τον Απολογισμό και Ισολογισμό του 2011.

Σάββας Αναστασιάδης

Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ
ΤΟΥ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ
ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ – ΕΝΩΤΙΚΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ
ΜΕΤΩΠΟΥ
ΕΥΚΛΕΙΔΗ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β' ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2011
του Εισηγητή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς – Ενωτικού Κοινωνικού
Μετώπου

Ευκλείδη Τσακαλώτου

Βουλευτή Β' Αθηνών

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Ερχόμαστε σήμερα να συζητήσουμε για την κύρωση του απολογισμού και ισολογισμού του Κράτους για το 2011, μήνες μετά την ψήφιση του Κρατικού Προϋπολογισμού 2013. Όλοι γνωρίζουμε ότι αυτό συνέβη κατά παρέκκλιση του υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου – ότι δηλαδή θα έπρεπε να συζητηθούν μαζί και ότι η κυβέρνηση «θεράπευσε» αυτό το πρόβλημα με ειδική διάταξη στο νομοσχέδιο για τις Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου. Ουδέν κακόν αμιγές καλού, όμως, διότι έτσι, έστω και καθυστερημένα, μας δίνεται η δυνατότητα ενός πιο νηφάλιου διαλόγου επί του απολογισμού καθαυτού, χωρίς να «πέφτουν οι προβολείς» πάνω στην αντιπαράθεση για την οικονομική πολιτική του επόμενου έτους.

Ένα δεύτερο σημείο που θα ήθελα να αναφερθώ επί της αρχής αφορά την ίδια την διαδικασία συζήτησης στο Κοινοβούλιο επί του απολογισμού και ισολογισμού του Κράτους. Θέλω να τονίσω ότι λείπει ένας πραγματικός απολογισμός εκ μέρους του Υπουργείου Οικονομικών. Είμαστε ευτυχείς που έχουμε εδώ τα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου που έχουν τις παρατηρήσεις τους, αλλά η απάντηση της Κυβέρνησης σε κάποια από τα 15 σημεία που προκύπτουν δεν είναι εκείνες που θα περίμενε κανείς. Θα είχε ίσως νόημα να συζητήσουμε σε επόμενη φάση τη δυνατότητα αλλαγής του θεσμικού πλαισίου, ώστε μαζί με όσα έχουμε στη διάθεσή μας σήμερα, να κατατίθεται και αναλυτικό κείμενο εκ μέρους του Υπουργείου Οικονομικών. Σε αυτό τον απολογισμό του Υπουργείου Οικονομικών –όχι με τη μορφή των 15 σελίδων που βρίσκονται στο τέλος της εισηγητικής έκθεσης– θα πρέπει να περιλαμβάνονται, ενδεικτικά τα εξής:

- Παροχή εξηγήσεων επί των παρατηρήσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου, για ποιο λόγο δηλαδή εμφανίστηκαν τα προβλήματα που επισημαίνει η Έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

- Ποια μέτρα πάρθηκαν προκειμένου να μην επαναληφθούν τα προβλήματα – αν και πολλά από αυτά όπως είναι γνωστό χρονίζουν, για παράδειγμα το χαμηλό ποσοστό είσπραξης των βεβαιωθέντων εσόδων; Σε ποιες δηλαδή ρυθμίσεις, είτε θεσμικές είτε διοικητικές προχώρησε το Υπ. Οικονομικών;

Ας περάσουμε όμως τώρα επί της ουσίας και ας δούμε τι περιλαμβάνει η έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου – τι συνέβη δηλαδή στα οικονομικά του κράτους το 2011.

Ως γενική παρατήρηση, δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι η Έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου αποτελεί κόλαφο για την πολιτική του Μνημονίου. Επιβεβαιώνει όλες τις προβλέψεις και τις εκτιμήσεις του ΣΥΡΙΖΑ για την αναποτελεσματικότητα της δημοσιονομικής πολιτικής και κυρίως για τον φαύλο κύκλο της λήψης περιοριστικών μέτρων –έντασης της ύφεσης– εκ νέου λήψης περιοριστικών μέτρων. Μιας πολιτικής που εφάρμοσε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, η κυβέρνηση Παπαδήμου και συνεχίζει ακάθεκτη να εφαρμόζει και η σημερινή τρικομματική κυβέρνηση. Και όχι μόνο αυτό, αλλά επισημαίνει και τα πολλά προβλήματα που αφορούν στη δημοσιονομική διαχείριση καθαυτή – τις ελλείψεις και τις παρατυπίες σε ένα κράτος που έχτισαν από κοινού ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία.

Η αποτυχία της οικονομικής πολιτικής, βέβαια, δεν είναι μόνο ελληνικό φαινόμενο. Σήμερα δημοσιεύτηκαν τα οικονομικά αποτελέσματα της Ισπανίας για τις λιανικές πωλήσεις που το Δεκέμβριο έπεσαν κατά 10,7%. Φαίνεται ότι το 6,5% που είχαν στόχο για το έλλειμμα οι Ισπανοί δεν θα επιτευχθεί και άρα, θα είναι ακόμη πιο δύσκολο να επιτύχουν το στόχο για έλλειμμα 4,5% που έχουν για το 2013. Οπότε, ο Πρόεδρος της Επιτροπής μας, ο κ. Δερμεντζόπουλος, φαντάζομαι ότι έχει ευρωπαϊκή αλληλεγγύη, θα μπορούσε να στείλει και τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό και τις ομιλίες αυτής της Επιτροπής στους Ισπανούς συναδέλφους μας, με τη προειδοποίηση ότι εκεί που είστε ήμασταν, και, χωρίς αλλαγής πορείας, εδώ που είμαστε θα είστε.

Ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά, ξεκινώντας από τα έσοδα.

Τα καθαρά έσοδα του Προϋπολογισμού ήταν χαμηλότερα κατά 4,2 δις € έναντι του στόχου.

Αν μείνουμε μόνο στα φορολογικά έσοδα, η υστέρηση ανήλθε σε 5,3 δις € έναντι των αρχικών προβλέψεων ή κατά 10,9%. Ήταν μάλιστα χαμηλότερα και από τα έσοδα του 2010.

Ας μείνουμε λίγο παραπάνω στα φορολογικά έσοδα που αν εξαιρέσουμε το δανεισμό, αποτελούν, τη βασική πηγή εσόδων του Κράτους. Κατ' αρχάς δεν προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι για μια ακόμα χρονιά η κατανομή των φορολογικών εσόδων είναι συντριπτικά υπέρ των έμμεσων φόρων. Δεν χρειάζεται να ειπωθούν πολλά πράγματα για την κοινωνική επίπτωση αυτού του φαινομένου. Μπορούμε όμως να πούμε ότι αποτελεί ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα της δημοσιονομικής πολιτικής στην Ελλάδα.

Οι άμεσοι φόροι υπολείπονταν κατά 1,5 δις € έναντι του στόχου. Μπορεί κανείς να πει ότι αυτό αποτελεί συνέπεια της υποεκτίμησης του μεγέθους της ύφεσης – αυτό θα πει και η Κυβέρνηση. Η κυβέρνηση βέβαια δεν θα πει τίποτα για τις επιπτώσεις της δημοσιονομικής πολιτικής στην ύφεση. Δεν πρόκειται να εξηγήσει γιατί ενώ απέτυχε η πολιτική το 2011, η ίδια ακριβώς πολιτική θα πετύχει το 2013.

Ας επανέλθουμε στην υστέρηση των εσόδων από τους άμεσους φόρους κατά 1,5 δις € περίπου. Και ας θυμηθούμε, όπως σημειώνει το Ελεγκτικό Συνέδριο, ότι παρά τις διαβεβαιώσεις στην Εισηγητική Έκθεση του Προϋπολογισμού για το 2011 ότι δεν θα επιβληθούν έκτακτα μέτρα, εντός του 2011 επιβλήθηκαν το «χαράτσι» της ΔΕΗ, διάφορες εισφορές αλληλεγγύης, όπως κατ' ευφημισμό αποκαλούνται, το τέλος επιτηδεύματος και η έκτακτη εισφορά στα είδη πολυτελούς διαβίωσης.

Όλα αυτά, απέφεραν έσοδα ύψους 2,4 δις €. Αν δεν επιβάλλονταν δηλαδή, η υστέρηση των φορολογικών εσόδων θα ανέρχονταν σε 7,7 δις €. Το νούμερο αυτό είναι δυσθεώρητο. Από μόνο του αρκεί να καταδείξει την αποτυχία του Μνημονίου σε οποιονδήποτε αντικειμενικό παρατηρητή.

Σε σχέση με τους έμμεσους φόρους, δεν προκαλεί εντύπωση σε κανέναν ότι και εκεί παρατηρήθηκε σημαντική υστέρηση, λόγω των μέτρων του Μνημονίου και της ύφεσης που έχουν οδηγήσει σε ραγδαία πτώση της εγχώριας ιδιωτικής κατανάλωσης.

Περνώντας στο δανεισμό του Κράτους, η διαφορά προβλέψεων και τελικών εισπράξεων είναι τεράστια – 31 δις € περίπου. Σε αυτό συνέβαλε κυρίως η αύξηση των εκδόσεων εντόκων γραμματίων, τα οποία μέσα σε ένα χρόνο υπερδιπλασιάστηκαν (από 18 δις σε 39 δις €). Γνωρίζουμε επίσης, ότι και μέσα στο 2012 συνεχίστηκε αυτή η διαδικασία και πλέον έχουν φτάσει τα 47 δις. €. Αξίζει επίσης να σημειωθεί η έκδοση ομολόγων στο εσωτερικό που από τα 420 εκατ. € που είχε προβλεφθεί, έφτασε τα 5,5

δισ €. Από τα 5,5 δισ € το 1,5 δισ €, αφορά την ανάληψη προνομιούχων μετοχών της Εθνικής Τράπεζας και της Τράπεζας Πειραιώς.

Κλείνοντας στο θέμα των εσόδων δεν μπορούμε να μην αναφερθούμε στην κατάργηση του φοροεισπρακτικού μηχανισμού, όπως αναδεικνύεται από τη διαφορά βεβαιωθέντων και εισπραχθέντων εσόδων. Μέσα σε ένα έτος –μεταξύ 2010 και 2011– το εισπρακτέο υπόλοιπο αυξήθηκε κατά 5,2 δισ €. Συνολικά, έχουν συσσωρευτεί όλα τα χρόνια 44 δισ € οφειλών προς το Δημόσιο. Το γράφημα στη σελίδα 34 της Εισηγητικής Έκθεσης είναι αποκαλυπτικό. Το 2003 τα ανείσπρακτα ποσά ήταν 11,5 δισ € και σε 8 χρόνια σχεδόν τετραπλασιάστηκαν. Και οι ευθύνες γι' αυτό ανήκουν όχι μόνο στη Νέα Δημοκρατία που επί περιόδου Καραμανλή το ποσό διπλασιάστηκε. Ανήκουν και στο ΠΑΣΟΚ. Μεταξύ 2003 και 2004 επί κυβέρνησης Σημίτη οι ανείσπρακτες οφειλές αυξήθηκαν κατά 5,3 δισ €, όταν το συνολικό ποσό ήταν 11,5 δισ. Όπως έχω πει και άλλες φορές, για να παραφράσω τον Όσκαρ Ουάιλντ, η εκσυγχρονιστική δουλειά του κ. Σημίτη και των κυβερνήσεών του, πιο συχνά συζητιέται, παρά παρατηρήθηκε ποτέ στην πράξη.

Και εδώ ερχόμαστε, στο πραγματικό «έγκλημα» της πολιτικής του Μνημονίου. Αντί να ξεκινήσει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ από την καταπολέμηση της φοροδιαφύγης και της είσπραξης των βεβαιωμένων εσόδων, επέλεξε την κοινωνικά άδικη και οικονομικά καταστροφική πολιτική της επιβολής φόρων κυρίως στα χαμηλά και μεσαία στρώματα. Και να ξεκαθαρίσουμε εδώ το εξής. Κανείς δεν περιμένει ότι μπορεί πράγματι να εισπραχτεί το ποσό των 44 δισ € - υπάρχει συσσώρευση προστίμων, χρέη εταιριών που έχουν κλείσει εδώ και πολλά χρόνια, πολιτών που έχουν αποβιώσει κλπ. Αλλά αυτό είναι ένα δείγμα του κρατικού μηχανισμού που έστησαν ΠΑΣΟΚ και ΝΔ – που δεν ξέρει ακριβώς ποιος και τι του χρωστάει, τι μπορεί να εισπράξει.

Περνώντας στις δαπάνες, δεν θα αναφερθώ στην εκτόξευση των δαπανών για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους. Θα ήθελα να σταθώ, καταρχάς στις πρωτογενείς δαπάνες.

Οι αποκλίσεις που εμφανίστηκαν και εδώ είναι άμεσο αποτέλεσμα της πολιτικής του Μνημονίου. Συγκεκριμένα:

Η απόκλιση στην κατηγορία μισθών και συντάξεων οφείλεται σχεδόν εξολοκλήρου στις συντάξεις (αυξημένες κατά 314 εκατ. €), καθώς μεγάλο μέρος των

δημοσίων υπαλλήλων έσπευσαν να συνταξιοδοτηθούν προκειμένου να γλιτώσουν ό,τι μπορούν.

Η μεγαλύτερη απόκλιση όπως ήταν φυσικό, καταγράφεται στις δαπάνες για ασφάλιση και περίθαλψη. Οι επιχορηγήσεις στα ασφαλιστικά ταμεία ήταν τελικά υψηλότερες κατά 1,4 δις € περίπου σε σχέση με τις προβλέψεις. Μόνο στο ΙΚΑ η υπέρβαση ήταν της τάξης των 1,75 δις €. Η ύφεση που εντάθηκε με το Μνημόνιο και η μείωση των μισθών, οδήγησε σε ραγδαία πτώση των εσόδων από ασφαλιστικές εισφορές. Το ίδιο συνέβη και με την επιχορήγηση στον ΟΑΕΔ που αυξήθηκε κατά 50% - το κλείσιμο των επιχειρήσεων και οι απολύσεις οδήγησαν σε αύξηση του αριθμού των επιδοτούμενων ανέργων.

Εκεί όμως, που τα πράγματα έχουν ξεπεράσει κάθε προσδοκία είναι οι δαπάνες των δημοσίων επενδύσεων, οι οποίες μειώθηκαν κατά περισσότερο από 2 δις €. Δεν θα σας κουράσω επαναλαμβάνοντας πόσο σημαντικές είναι οι δημόσιες επενδύσεις σε μια περίοδο ύφεσης. Θα πρέπει όμως να τονίσω ότι αυτή η καταστροφική πολιτική συνεχίζεται αφού σύμφωνα με τα στοιχεία για το 2012 οι δημόσιες επενδύσεις μειώθηκαν περαιτέρω – στα 6,1 δις €. Ας μείνουμε όμως σε ένα σημείο ιδιαίτερης σημασίας. Η Έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου στο πεδίο του ΕΣΠΑ αποκαλύπτει πολλά – κυρίως τους επικοινωνιακούς χειρισμούς της προηγούμενης κυβέρνησης που συνεχίζει ακάθεκτη και η σημερινή. Πιο συγκεκριμένα:

- Οι στόχοι για την απορρόφηση των πόρων πιάστηκαν όχι επειδή έγιναν έργα, αλλά επειδή άλλαξε ο Ευρωπαϊκός Κανονισμός. (τεχνητή αύξηση αιτήσεων πληρωμής προς την Ε.Ε.). Αξίζει να αναφερθεί ότι απορροφήθηκε 1 δις € στα λεγόμενα Χρηματοδοτικά Εργαλεία εκ των οποίων μόλις 9 εκατ. € - λιγότερο από το 1% - πήγε στους αποδέκτες.
- Για να υλοποιηθούν τα έργα και να λάβουμε τα χρήματα από την Ε.Ε. θα πρέπει να αυξηθεί η δημόσια δαπάνη. Πρέπει δηλαδή, η Κυβέρνηση να κάνει ακριβώς το αντίθετο απ' ότι σήμερα.
- Μέχρι το 2011 το 40% των έργων που είχαν ενταχθεί στο ΕΣΠΑ δεν είχαν ανατεθεί – δεν είχαν υπογραφεί συμβάσεις.
- Τα έργα – γέφυρα (που ξεκίνησαν με το Γ' ΚΠΣ και συνεχίζονται με το ΕΣΠΑ 2007-2013) ανέρχονται σε 500 εκατ. € και πρέπει να ολοκληρωθούν εντός του 2013. Μέχρι το 2011 η απορροφητικότητα ήταν της τάξης του 10%. Αν δεν ολοκληρωθούν υπάρχει κίνδυνος διακοπής χρηματοδότησης και απαίτησης από την Ε.Ε. επιστροφής του συνόλου της χρηματοδότησης.

Θα ήθελα στο τελευταίο τμήμα της εισήγησής μου να αναφερθώ στις παρατηρήσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου – που αφορούν και τον Ισολογισμό – και τις απαντήσεις, σε πολλά εισαγωγικά που δίνει το Υπουργείο Οικονομικών στο τέλος της Εισηγητικής Έκθεσης.

Πρώτη παρατήρηση. Η σημαντική απόκλιση από τις προβλέψεις του Προϋπολογισμού θα έπρεπε να είχε οδηγήσει στην υποβολή συμπληρωματικού ή διορθωτικού Προϋπολογισμού, μαζί με προσωρινό Απολογισμό. Το Υπουργείο Οικονομικών αναγνωρίζει τις συνέπειες της ύφεσης αλλά δεν απαντά επί του συγκεκριμένου – της υποβολής συμπληρωματικού προϋπολογισμού. Θα πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι το 2012 ψηφίστηκε Συμπληρωματικός Προϋπολογισμός, ωστόσο, οι τελικές εκτιμήσεις δείχνουν και πάλι σημαντική απόκλιση.

Δεύτερη παρατήρηση: Η συνεχής αύξηση των ανείσπρακτων εσόδων που οδηγεί στην ανάγκη δανεισμού. Το Ελεγκτικό Συνέδριο κάνει λόγο για επιτακτική ανάγκη βελτίωσης των εισπρακτικών μηχανισμών, την είσπραξη ληξιπρόθεσμων οφειλών και την εκδίκαση των φορολογικών υποθέσεων. Αν μάλιστα διαβάσει κανείς την ειδική έκθεση του Ελ. Συνεδρίου για την είσπραξη εσόδων έπειτα από δικαστικές αποφάσεις δεν ξέρει πώς να αντιδράσει. Το ποσοστό είσπραξης δεν φτάνει καν το 1% - από τα 10,6 δις που βεβαιώθηκαν με δικαστικές αποφάσεις εισπράχτηκαν λιγότερα από 95 εκατ. €. Δεν αναφέρουμε καν το χάος στις υπηρεσίες, αφού όπως δηλώνει το Ελεγκτικό Συνέδριο δεν δόθηκαν τα στοιχεία που ζητούσε, π.χ δεν είναι γνωστή η κατηγορία του εσόδου, δεν είναι γνωστό πότε δημιουργήθηκε η απαίτηση του Δημοσίου, δεν υπάρχουν διαδικασίες εσωτερικού ελέγχου στις εφορίες κλπ. Το Υπουργείο και πάλι δεν απαντά.

Τρίτη (και έβδομη) παρατήρηση: Διαχρονικά δεν περιλαμβάνονται στον Απολογισμό και τον Ισολογισμό τα βεβαιωμένα αλλά ανείσπρακτα έσοδα των Τελωνείων. Ακόμα χειρότερα, σύμφωνα με την ειδική έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, μέσα στο ίδιο το Υπ. Οικονομικών άλλα λέει μια διεύθυνση και άλλα η άλλη. Η Διεύθυνση Τελωνειακών Διαδικασιών λέει ότι τα ανείσπρακτα έσοδα είναι 3,75 δις, η Διεύθυνση Εφαρμογών Ηλ. Υπολογιστών λέει για 3,25 δις €. Η διαφορά είναι 500 εκατ. €. Το Υπουργείο Οικονομικών λέει ότι διερεύνησε το ζήτημα κατά το σχεδιασμό του νέου λογιστικού συστήματος και του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος Δημοσιονομικής Πολιτικής, αλλά δεν μπόρεσε να κάνει κάτι για τεχνικούς λόγους.

Τέταρτη Παρατήρηση: Η υστέρηση εσόδων οδήγησε την κυβέρνηση στην επιβολή έκτακτων εισφορών, ενώ έλεγε στον Προϋπολογισμό ότι δεν θα τις επαναλάβει. Ούτε εδώ το Υπουργείο απαντά.

Έκτη παρατήρηση: Το κράτος δεν έχει μητρώο παγίων. Όπως αναφέρει το Ελ. Συνέδριο δεν νοείται η αξία των παγίων στοιχείων να ανέρχεται σε 160 εκατ. €, πράγμα που επηρεάζει όλη τη λογιστική απεικόνιση. Το Υπουργείο λέει ότι χρειάζεται χρόνος για να γίνει αυτό.

Όγδοη Παρατήρηση: δεν προσδιορίζονται οι επισφαλείς απαιτήσεις – όταν τα ανείσπρακτα έσοδα είναι 44 δις €. Το Υπουργείο απαντά ότι δεν είχε αξιόπιστα στοιχεία για να το κάνει αυτό

Ένατη Παρατήρηση: Δεν υπάρχουν προβλέψεις για την κάλυψη πιθανής ζημιάς ούτε για τις επισφάλειες στην κατάπτωση εγγυήσεων.

Οι παρατηρήσεις 8 και 9 του Ελεγκτικού Συνεδρίου δημιουργούν μια εντύπωση ότι σε αυτή τη χώρα είναι εξαιρετικά δύσκολο να προγραμματίσεις τον Προϋπολογισμό στο μέλλον. Αυτό συμβαίνει γιατί είναι πολύ δύσκολο να ξέρεις τις ροές των δαπανών που θα σου έρθουν, καθώς και τις εισροές.

Δέκατη Παρατήρηση: Ως συνέπεια όλων των παραπάνω, η Καθαρή Θέση Πολιτών (δηλαδή η διαφορά ενεργητικού - παθητικού) εμφανίζεται αρνητική.

Ενδέκατη Παρατήρηση: Το γεγονός ότι ακόμα δεν έχει υπογράψει ο Υπουργός Οικονομικών την απόφαση για τις αποσβέσεις, τις προβλέψεις ζημιάς κλπ όχι μόνο αντίκειται στις βασικές λογιστικές αρχές αλλά επηρεάζει και την ορθότητα του Ισολογισμού. Το Υπουργείο απαντά ότι θα αποφασίσει κάποτε ο Υπουργός Οικονομικών.

Δέκατη Τρίτη παρατήρηση: Τα χρηματικά διαθέσιμα που βρίσκονται στην Τράπεζα της Ελλάδος παρουσιάζουν αρνητικό υπόλοιπο. Η διαφορά με τους λογιστικούς λογαριασμούς είναι σχεδόν 1,5 δις €! Το Υπουργείο απαντά, ότι το πρόβλημα έχει δημιουργηθεί σε βάθος ετών.

Οι παρατηρήσεις 6, 10 και 13, δείχνουν ότι είναι αδύνατο να γνωρίζει κανείς την πραγματική κατάσταση των δημοσίων οικονομικών.

Νομίζω, ότι μια ουσιαστική συζήτηση θα μπορούσε να μπει σε βάθος γι' αυτά τα θέματα. Έπειτα από έναν διάλογο θα μπορούσε να αποσαφηνιστεί ποιες αποκλίσεις προέρχονται από την λανθασμένη οικονομική πολιτική και ποιες προέρχονται από το ελλιπές θεσμικό πλαίσιο ελέγχου, λογοδοσίας κλπ.

Απλώς, τα συμπεράσματα που βγάζουμε εμείς, είναι ότι σε όλες τις περιπτώσεις και για αυτό και έδωσα και έμφαση στην Ισπανία, είναι τόσο συστηματικά τα λάθη σε μία κατεύθυνση, που δεν μπορεί να είναι μόνο το θεσμικό πρόβλημα. Δηλαδή, πρέπει η Κυβέρνηση, να επανεξετάσει την οικονομική προσέγγιση που έχει για αυτά τα πράγματα. Δηλαδή, όταν βγαίνει το Δ.Ν.Τ. και λέει για τον πολλαπλασιαστή, δεν μπορούμε να συνεχίζουμε λες και δεν έγινε ποτέ αυτή η συζήτηση.

Αλλά θεωρούμε ότι δεν είναι μόνο τα δύο στοιχεία – η κακή οικονομική θεωρία και το ελλιπές θεσμικό πλαίσιο που οδήγησαν στις αποκλίσεις. Υπάρχει και ένα τρίτο στοιχείο, που ίσως να εξηγεί καλύτερα τα πράγματα.

Γιατί εδώ τα λάθη δεν είναι μόνον συστηματικά σε μία κατεύθυνση από οικονομική πλευρά, αλλά είναι και συστηματικά σε μία κατεύθυνση ταξική - ποιοι πληρώνουν, πόσο πληρώνουν. Αυτό μας βάζει σε μεγάλες υποψίες, ότι θα έπρεπε να ξέρετε πως θα πάει αυτό το πρόγραμμα και θα έπρεπε να ξέρετε για τα οικονομικά του χρέους και την ύφεση και η επιλογή να μην αρχίσετε με το φορολογικό, σημαίνει ότι εκτός από το θεσμικό πλαίσιο, εκτός από την οικονομική θεωρία υπάρχει και μια ταξική μεροληψία για το ποιός θα πρέπει να πληρώσει αυτή την κρίση. Αυτή η ταξική μεροληψία είναι διάχυτη σε όλο τον Απολογισμό.

Γι' αυτούς τους λόγους καταψηφίζουμε τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του Κράτους για το 2011.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Βουλευτής Β' Αθηνών

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΓΟΡΗΤΗ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΣΑΧΙΝΙΔΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΛΑΡΙΣΗΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2011

Του Ειδικού Αγορητή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος

Φίλιππου Σαχινίδη

Βουλευτή Λαρίσης

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η συζήτηση για τον Ισολογισμό Απολογισμό του Έτους 2011 έχει μια ιδιαίτερη σημασία, καθώς μας δίνεται η ευκαιρία να αξιολογήσουμε την πρόοδο, που σημειώθηκε στην μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος, αλλά και τις σημαντικές αποφάσεις των διεθνών θεσμών που οδήγησαν στην μείωση του χρέους και στην διασφάλιση ενός δεύτερου προγράμματος.

Την χρονιά αυτή η επέκταση της ελληνικής κρίσης και σε άλλες χώρες του Νότου μέλη της ευρωζώνης ανέδειξαν τις θεσμικές αδυναμίες στο πλαίσιο λειτουργίας της Ευρωζώνης.

Αδυναμίες που ήταν γνωστές από τη δημόσια συζήτηση που είχε διεξαχθεί πριν την σύνταξη του καταστατικού χάρτη της λειτουργίας της ευρωζώνης, δηλαδή της Συνθήκης του Μάαστριχτ.

Οι οποίες, όμως αγνοήθηκαν από τις πολιτικές ηγεσίες των χωρών της Ευρώπης εκείνης της περιόδου, καθώς κυριαρχούσαν συντηρητικές πολιτικές δυνάμεις. Αλλά και τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα υποχωρούσαν απέναντι στις κυρίαρχες τότε αντιλήψεις για το ρόλο των αγορών.

Έτσι, όταν η κρίση, που ξέσπασε στις ΗΠΑ, πέρασε στην Ευρώπη γρήγορα αναδείχτηκε το ευάλωτο θεσμικό πλαίσιο της ευρωζώνης.

Για παράδειγμα αποδείχτηκε ότι οι τράπεζες είναι ευάλωτες στις κρίσεις δημόσιου χρέους, αφού μέρος του χαρτοφυλακίου τους είναι τοποθετημένο σε δημόσιους τίτλους της χώρας στην οποία δραστηριοποιούνται.

Από την άλλη πλευρά τα κράτη είναι και αυτά ευάλωτα στην κρίση του τραπεζικού συστήματος, αφού προ του κινδύνου κατάρρευσης του σπεύδουν να διασώσουν τράπεζες που κινδυνεύουν με αποτέλεσμα τον δημοσιονομικό εκτροχιασμό.

Η αλληλεπίδραση μεταξύ χρέους και τραπεζών δεν θα δημιουργούσε πρόβλημα, αν η κεντρική τράπεζα λειτουργούσε ως ύστατος δανειστής, αλλά αυτό απαγορεύεται από τον καταστατικό Χάρτη της ΕΚΤ.

Έτσι, το 2011 η Ευρώπη χρειάστηκε να ανατρέψει πολλές παγιωμένες αντιλήψεις, όπως για παράδειγμα το ερώτημα για τη σκοπιμότητα παρέμβασης της ΕΚΤ στις δευτερογενείς αγορές προκειμένου να αποτρέψει κερδοσκοπικές επιθέσεις.

Απόφαση που λήφθηκε κάτω από την κρισιμότητα των συνθηκών, αλλά και τη συνεχή διαπραγματευτική πίεση της κυβέρνησης Γ. Παπανδρέου, συναντώντας όμως φοβερές αντιδράσεις που οδήγησαν σε παραιτήσεις κεντροτραπεζιτών, όπως ο κ. Σταρκ και ο κ. Βεμπερ.

Οι καθυστερήσεις όμως στην λήψη αποφάσεων είχαν ως αποτέλεσμα πολλές από τις αποφάσεις παρά το γεγονός ότι συνιστούσαν ρήξη με το παρελθόν να αντιμετωπίζονται από τις αγορές ως ανεπαρκείς ή αναποτελεσματικές και να καθιστούν αναγκαία την λήψη νέων αποφάσεων προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι θεσμικές ελλείψεις.

Έτσι, πραγματοποιήθηκαν σημαντικές αλλαγές σε ευρωπαϊκό επίπεδο που έπαιξαν καθοριστικό ρόλο και στην πορεία υλοποίησης του ελληνικού προγράμματος οικονομικής πολιτικής.

Κατά τη διάρκεια της χρονιάς αυτής έγινε εμφανές ότι οι προβλέψεις του προγράμματος οικονομικής πολιτικής σε ό,τι αφορά τα μεγέθη της ύφεσης και της ανεργίας δεν επιβεβαιώθηκαν.

Μεταξύ των παραγόντων που οδήγησαν στην επιδείνωση της ύφεσης έναντι των προβλέψεων υπήρξαν η ταχεία δημοσιονομική προσαρμογή, αλλά και η υψηλή αβεβαιότητα που υπήρχε καθ' όλη τη διάρκεια της χρονιάς.

Όσοι εναντιώθηκαν στο πρόγραμμα αυτό και συμπεριλαμβάνω σε αυτούς όχι μόνο τον ΣΥΡΙΖΑ που ακόμη και σήμερα εναντιώνεται, αλλά και την ΝΔ πριν τις εκλογές λέγοντας ότι είναι βαθύτατα υφεσιακό παρέβλεπαν σκόπιμα ότι μια πιο ήπια δημοσιονομική προσαρμογή προϋπέθετε μεγαλύτερη χρηματοδοτική συνεισφορά από την πλευρά των θεσμικών δανειστών κάτι που οι δανειστές δεν ήταν καθόλου διατεθειμένοι να συζητήσουν. Άρα το πρόβλημα δεν ήταν, αν οι πολλαπλασιαστές ήταν σωστοί, αλλά πόσα χρήματα βάλανε οι δανειστές στο τραπέζι.

Και αυτό προέκυψε ως συμπέρασμα και από τις συζητήσεις μετά τις εκλογές, όποτε η νεοεκλεγείσα Κυβέρνηση Εθνικής Ανάγκης του κ. Σαμαρά έθεσε θέμα επαναδιαπραγμάτευσης διάρκειας και περιεχομένου προγράμματος.

Στο τέλος αποφασίστηκε ότι οι Ευρωπαίοι δεν θα δώσουν άλλα χρήματα στην Ελλάδα. Υποχρέωσαν μάλιστα την χώρα να υιοθετήσει ένα ιδιαίτερα εμπροσθοβαρές πρόγραμμα για το 2013 γεγονός, που ενισχύει τις υφεσιακές συνθήκες.

Να υπενθυμίσω ότι πριν δημιουργηθεί ο μηχανισμός, στον οποίο προσέφυγε η χώρα υπήρχαν αντιλήψεις ότι η Ευρώπη πρέπει να αφήσει την Ελλάδα να χρεοκοπήσει για να παραδειγματιστούν οι υπόλοιπες χώρες του Μεσογειακού Νότου.

Αλλά ακόμη και όταν πάρθηκε η απόφαση για την δημιουργία του μηχανισμού κυριάρχησε μια τιμωρητική λογική στα επιτόκια με τα οποία δανειζόταν το Ελληνικό Δημόσιο.

Το γεγονός αυτό αναδεικνύει τις αντιφάσεις που υπήρχαν στο εσωτερικό της ευρωζώνης. Από την μια πλευρά αναγνώριζαν τους κινδύνους από μια κατάρρευση της Ελλάδας και στήριζαν την χώρα.

Από την άλλη με μια καλβινιστική λογική ανέβαζαν το κόστος εξυπηρέτησης του χρέους σε τιμωρητικό επίπεδο δυσκολεύοντας την δημοσιονομική προσαρμογή και βάθαιναν η ύφεση.

Εξίσου αρνητικά επέδρασε η διαρκής αβεβαιότητα που κυριαρχούσε αναφορικά με τις προοπτικές της χώρας. Η αβεβαιότητα αυτή τροφοδοτήθηκε και από την κοινωνική ένταση αλλά και την έλλειψη πολιτικής συναίνεσης –συναίνεση που υπήρχε σε όλες τις άλλες χώρες που μπήκαν στο πρόγραμμα- από το σύνολο των κομμάτων ακόμη και από τη ΝΔ. Η τελευταία επένδυσε σε μια στρατηγική αμφισβήτησης των επιλογών της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ προκειμένου η ίδια να γίνει αποδέκτης των πολιτικών διαρροών που κατέγραφε το ΠΑΣΟΚ.

Στρατηγική, που τελικά, όπως φάνηκε από το αποτέλεσμα των εκλογών του Μαΐου 2012, δεν απέδωσε και κατέστησε αναγκαία την προσφυγή σε δεύτερο γύρο εκλογών. Τελικά, μετά τις εκλογές η Ν.Δ υιοθέτησε πλήρως την στρατηγική των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ.

Αποτέλεσμα; Η χώρα έχασε πολύτιμο χρόνο. Τουλάχιστον ένα χρόνο.

Με στοιχειώδη πολιτική συναίνεση η Ελλάδα σήμερα θα μπορούσε να είχε περάσει τον κάβο.

Τα θετικά σημάδια που βλέπουμε σήμερα, με την αποκλιμάκωση των spreads και την επιστροφή των καταθέσεων, θα μπορούσαμε να τα έχουμε ένα χρόνο πριν.

Η πολιτική ωριμότητα σήμερα είναι παρούσα. Το 2011 έλειπε από τα έδρανα της αντιπολίτευσης.

Και τροφοδότησε την αβεβαιότητα.

Η αβεβαιότητα αυτή επηρέασε αρνητικά την ψυχολογία και τις επιλογές των επενδυτών, των καταναλωτών αλλά και των καταθετών, οι οποίοι μαζικά έσπευδαν να αποσύρουν τις καταθέσεις του από το τραπεζικό σύστημα.

Το τελευταίο μπορούσε να καλύπτει τις ανάγκες του σε ρευστότητα μόνο χάρη στην πρόσβαση του στην ΕΚΤ αρχικά και στο μηχανισμό ELA αργότερα.

Επομένως, οι υφεσιακές συνέπειες της δημοσιονομικής προσαρμογής πολλαπλασιάστηκαν τόσο από την ταχεία δημοσιονομική προσαρμογή και υψηλή αβεβαιότητα της περιόδου όσο και από την βίαιη πιστωτική συρρίκνωση.

Το συνδυαστικό αποτέλεσμα αυτών των παραγόντων οδήγησε σε βαθύτερη ύφεση και αύξηση της ανεργίας με αποτέλεσμα οι δημοσιονομικοί στόχοι να μην επιτυγχάνονται.

Οι αποκλίσεις ήταν ιδιαίτερα σημαντικές γεγονός που κατάστησε αναγκαία την λήψη πρόσθετων δημοσιονομικών παρεμβάσεων για να αντιμετωπιστούν γεγονόσ που τροφοδοτούσε εκ νέου την ύφεση.

Εξίσου αρνητικά ως προς την δυνατότητα του προγράμματος να δώσει λύση στο πρόβλημα της χώρας επέδρασε η απόφαση του κ. Σαρκοζύ και της κ. Μέρκελ στις 18 Οκτωβρίου του 2010 στη Ντωβίλ να δημιουργηθεί ένας μόνιμος μηχανισμός επίλυσης κρίσεων που θα επιτρέπει την αναδιάρθρωση του χρέους χωρών.

Η απόφαση δημιούργησε ερωτηματικά ως προς την βιωσιμότητα του χρέους και έθεσε υπό αμφισβήτηση την κεντρική θεώρηση του πρώτου προγράμματος το οποίο προσέγγιζε το ελληνικό πρόβλημα ως πρόβλημα ρευστότητας και όχι βιωσιμότητας.

Η πρόβλεψη ότι η πρόσβαση στο μηχανισμό θα προϋπέθετε μια αξιολόγηση της βιωσιμότητας του χρέους οδήγησε σε αλλαγή της στάσης των επενδυτών ως προς το χρέος χωρών και ιδιαίτερα χωρών του Ευρωπαϊκού Νότου.

Ειδικότερα, στην Ελλάδα αμέσως μετά την λήψη της απόφασης αυτής παρατηρήθηκε η αναστροφή της καθοδικής πορείας του σπρεντ των ελληνικών ομολόγων από τα γερμανικά ομόλογα.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, βασιζόμενη στη μέχρι τότε επιτυχή εφαρμογή του Προγράμματος Προσαρμογής, διεκδίκησε και πέτυχε στις 11 Μαρτίου του 2011, την πρώτη μείωση στο επιτόκιο των δανείων του ελληνικού προγράμματος, αλλά και την παράταση στη διάρκεια των δανείων.

Τον Ιούνιο του 2011 ο νέος Υπουργός Οικονομικών κ. Βενιζέλος κατέθεσε το πρώτο Μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα εφαρμόζοντας για πρώτη φορά τις προβλέψεις του νέου δημοσιονομικού πλαισίου.

Υπενθυμίζω ότι το 2010 ο Υπ. Οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου για να βελτιώσει το πλαίσιο άσκησης δημοσιονομικής πολιτικής κατέθεσε νόμο με τον οποίο η Χώρα θα καταθέτει κάθε χρόνο πολυετή προϋπολογισμούς.

Οι πρωτοβουλίες της κυβέρνησης να αντιμετωπίσει με νέες δημοσιονομικές παρεμβάσεις τις δημοσιονομικές αποκλίσεις αποτέλεσαν την προϋπόθεση να ληφθεί η πρώτη απόφαση σε Ευρωπαϊκό επίπεδο στις 21 Ιουλίου για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα της χρηματοδότησης των δανειακών αναγκών της χώρας αλλά και της βιωσιμότητας του χρέους.

Αποφασίστηκε ένα νέο πρόγραμμα ύψους 109 δις και η συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στην επίλυση του προβλήματος της βιωσιμότητας.

Αποφασίστηκε η επαναγορά των ελληνικών ομολόγων στη δευτερογενή αγορά, μια νέα μείωση των επιτοκίων των δανείων προς την Ελλάδα αλλά και επέκταση της χρονικής διάρκειας των δανείων.

Η απόφαση για την συμμετοχή των ιδιωτών δεν εφαρμόστηκε γιατί λίγους μήνες αργότερα εκτιμήθηκε ότι οι υποχρεώσεις από την εφαρμογή του θα ξεπερνούσαν τα 160 δις ένα ποσό που δύσκολα οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν στους φορολογούμενους τους.

Η αδυναμία των ευρωπαϊκών θεσμών να διασφαλίσουν μια λύση στο ελληνικό πρόβλημα είχε ως αποτέλεσμα η ελληνική κρίση να επηρεάσει τη στάση των αγορών οι οποίες έθεσαν υπό αμφισβήτηση τη δυνατότητα της Ευρώπης να λύσει με τρόπο αποφασιστικό το πρόβλημα των χωρών της νότιας Ευρώπης.

Η ιδεοληπτική προσέγγιση ότι το πρόβλημα της Ευρώπης ήταν πρόβλημα χρέους επηρέαζε το περιεχόμενο των προτάσεων επίλυσης που κατέθεταν οι χώρες της ομάδας 3Α δηλαδή των χωρών με την καλύτερη πιστοληπτική αξιολόγηση.

Τελικά, στις 26 Οκτωβρίου στο Συμβούλιο Κορυφής αποφασίστηκε η δημιουργία ενός νέου προγράμματος. Η Ελλάδα στη διάρκεια αυτού του προγράμματος θα πάρει 130 δις για να καλύψει τις χρηματοδοτικές της ανάγκες.

Στο ίδιο Συμβούλιο πάρθηκαν αποφάσεις για την αντιμετώπιση του προβλήματος της βιωσιμότητας του χρέους της χώρας με την συμμετοχή των ιδιωτών.

Αποφασίστηκε η μείωση του χρέους κατά 100 περίπου δις. Πρόκειται για μια απόφαση μείωσης χρέους χώρας που δεν είχε ιστορικό προηγούμενο σε αναπτυγμένη οικονομικά χώρα.

Αυτό ήταν το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων του Πρωθυπουργού Γιώργου Παπανδρέου και του Αντιπροέδρου και Υπ. Οικονομικών Ευάγγελου Βενιζέλου.

Αυτή η ιστορική συμφωνία συνάντησε καθολική σχεδόν πολιτική απόρριψη στην Ελλάδα.

Όλοι θυμόμαστε τα θλιβερά γεγονότα στις παρελάσεις της 28^{ης} Οκτωβρίου.

Όλοι θυμόμαστε πως ξαφνικά μετά την πρόταση για δημοψήφισμα, πολλές πολιτικές δυνάμεις στήριξαν τη Συμφωνία των Βρυξελλών που πριν λίγα μόλις 24ωρα απέρριπταν.

Και όλοι θυμόμαστε την απόφαση του Πρωθυπουργού Γιώργου Παπανδρέου μετά από συνεννόηση με τους αρχηγούς της ΝΔ και του ΛΑΟΣ για τη συγκρότηση κυβέρνησης συνεργασίας, η οποία θα διασφάλιζε την απρόσκοπτη εφαρμογή των αποφάσεων της 26^{ης} Οκτωβρίου.

Θα διασφάλιζε την συνέχιση της εθνικής προσπάθειας.

Η Κυβέρνηση του Πρωθυπουργού Α. Παπαδήμου συνέχισε την υλοποίηση του προγράμματος οικονομικής πολιτικής και εργάστηκε για την απομείωση του χρέους, η οποία ολοκληρώθηκε στο 2012.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Το 2011, συμπληρώθηκε μια διετία χωρίς προηγούμενο.

Μία διετία που σταμάτησε στο παρά ένα την κατάρρευση της Ελλάδας.

Μία διετία που άλλαξε τον τρόπο διακυβέρνησης στη χώρα.

Στα τέλη του 2011 το κράτος ξόδευε πολύ λιγότερα σε σχέση με το 2009.

Και στα τέλη του 2011 το Δημόσιο είχε πολύ λιγότερους υπαλλήλους πάσης φύσεως σε σχέση με το 2009.

Αναφέρω ένα από τα βασικότερα κεκτημένα αυτής της διετίας.

Περιγράφεται στην Εισηγητική Έκθεση του Προϋπολογισμού του 2013 που ψηφίσαμε τον περασμένο Νοέμβριο.

Διαβάζω: «*Το 2011, δεύτερο έτος εφαρμογής του Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής, επιτεύχθηκε μείωση του ελλείμματος της Γενικής Κυβέρνησης κατά 1,3 εκατοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ, ενώ συνολικά την περίοδο 2009-2011 η μείωση ήταν 6,2 εκατοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ (από 15,6% το 2009 σε 9,4% το 2011). Αυτή η μείωση είναι η μεγαλύτερη που έχει σημειωθεί από κράτος-μέλος της Ευρωζώνης*».

Από πότε είχαν να γίνουν αυτά; Από πάντα!

Αντί για αυτό είχαμε 40 χρόνια δημοσιονομικών αποκλίσεων που στις εκλογές γινόταν τερτίπια, όπως συνέβη και το 2009.

Γιατί η πείρα δείχνει ότι όλα αυτά τα χρόνια στο τέλος μιας κυβερνητικής θητείας το κράτος ξόδευε περισσότερα και είχε περισσότερους υπαλλήλους σε σχέση με την αρχή.

Έτσι προχωρούσε η χώρα.

Έτσι χάθηκε το μέτρο.

Η διετία 2010-2011 άλλαξε το παράδειγμα διακυβέρνησης της χώρας.

Με πόνο.

Με πρωτοφανείς θυσίες.

Αλλά το άλλαξε.

Προς το καλύτερο.

Προς το αυτονόητο.

Η διετία 2010-2011 λοιπόν δεν ήταν το πρόβλημα, όπως θέλουν ακόμα και σήμερα να παραπληροφορούν κάποιοι.

Η διετία 2010-2011 ήταν η αρχή της λύσης του προβλήματος της χώρας.

Και τα κεκτημένα αυτής της διετίας μας επιτρέπουν σήμερα να πατάμε πιο σίγουρα στα πόδια μας.

Γιατί ο δρόμος ακόμα είναι δύσκολος και ανηφορικός.

Εμείς ως ΠΑΣΟΚ ψηφίζουμε τα δύο σχέδια νόμων για τον απολογισμό/ισολογισμό του οικονομικού έτους 2011.

Φίλιππος Σαχινίδης

Βουλευτής Λαρίσης

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΓΟΡΗΤΗ
ΤΩΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑ (ΝΟΤΗ) ΜΑΡΙΑ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2011
του Ειδικού Αγορητή των Ανεξαρτήτων Ελλήνων

Επαμεινώνδα (Νότη) Μαριά

Βουλευτή Ηρακλείου

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Θα ήθελα κατ' αρχάς να προχωρήσω σε ορισμένες εισαγωγικές παρατηρήσεις

1. Εισαγωγικές παρατηρήσεις

Τα υπό εξέταση σχέδια νόμου «Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους, οικονομικού έτους 2011» και «Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους, οικονομικού έτους 2011» στην ουσία αφορούν τα αποτελέσματα της εφαρμογής του μνημονίου κατά την υπό κρίση περίοδο. Ως εκ τούτου είναι προφανές ότι δεν μπορούν παρά να εξεταστούν στο πλαίσιο μιας σε βάθος ανάλυσης της μνημονιακής πολιτικής.

Το πρώτο σημείο, το οποίο θα θέλαμε να επισημάνουμε εισαγωγικά είναι ότι εντείνονται σε παγκόσμιο επίπεδο οι αντιθέσεις, οι συγκρούσεις και ο ανταγωνισμός μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και της Γερμανίας. Οι αντιθέσεις αυτές εκφράζονται σε σημαντικό βαθμό και σε σχέση με το «πειραματόζωον η Ελλάς». Στο πλαίσιο αυτό παρατηρεί κανείς τις διαφωνίες των ΗΠΑ μέσω Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και κυρίως με τη Γερμανία σε σχέση με τη «βιωσιμότητα» του ελληνικού δημοσίου χρέους.

Η δεύτερη παρατήρησή μας είναι ότι ζούμε σε μια εποχή κατά την οποία συνεχίζεται στη χώρα μας η εξαθλίωση της ελληνικής κοινωνίας, έχουμε πάνω από ενάμισι εκατομμύριο ανέργους, έχουμε χιλιάδες μαγαζιά που έχουν κλείσει, έχουμε πάνω από 3000 αυτοκτονίες, έχουμε χιλιάδες ανθρώπους οι οποίοι πηγαίνουν στα συσσίτια, έχουμε την πτώχευση της ελληνικής κοινωνίας και της ελληνικής οικογένειας και αυτό συμβαίνει τη στιγμή που η χώρα μας έχει πάρει τεράστια ποσά από τους δανειστές. Έχει εκταμιεύσει από το πρώτο δανειακό πακέτο συνολικά 73,2 δισ. ευρώ και από το δεύτερο δάνειο μέχρι στιγμής 84,6 δισ. ευρώ, δηλαδή συνολικά 157,8 δισ. ευρώ. Οι ελληνικές τράπεζες έχουν δανειοδοτηθεί είτε απευθείας από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα είτε μέσα από τον Μηχανισμό Εκτάκτου Ανάγκης (ELA) περίπου με 130 δισ. ευρώ. Και όμως, ενώ έχει δανειοδοτηθεί η χώρα και οι ελληνικές τράπεζες με

πακτωλό χρημάτων, ταυτόχρονα συνεχίζεται η εξαθλίωση των συμπολιτών μας και έχουμε σπάσει το ρεκόρ σε ύφεση και σε ανεργία. Γι' αυτό, πρέπει κάποιος να δώσουν λογαριασμό και λογαριασμό θα δώσουν αυτοί που είχαν τη διαχείριση της χώρας τα δύο μισά τελευταία χρόνια.

Η τρίτη εισαγωγική παρατήρηση αφορά στο γεγονός ότι στον πολιτικό διάλογο επανέρχονται για άλλη μια φορά τα γνωστά πλέον κλασικά εκβιαστικά διλήμματα. Προεκλογικά οι υπέρμαχοι του Μνημονίου μας είπαν ότι αν δεν κερδίσει το μαύρο μέτωπο του Μνημονίου, τότε δεν θα υπάρχουν χρήματα για να αγοράσουμε φάρμακα. Υπάρχει κανείς αυτήν τη στιγμή που να μπορεί να αγοράσει φάρμακα; Είναι γνωστές οι τεράστιες ελλείψεις φαρμάκων σε όλη τη χώρα τόσο λόγω του ΕΟΠΥΥ, όσο και εξαιτίας της γενικότερης οικονομικής κατάστασης που επικρατεί. Είχαν πει ότι αν δεν κερδίσει το μαύρο μέτωπο του Μνημονίου, δεν θα υπάρχουν χρήματα για να αγοράσουμε πετρέλαιο. Μπορεί να αγοράσει κανείς πετρέλαιο με βάση τις κυβερνητικές αποφάσεις, οι οποίες έχουν αυξήσει σε δυσθεώρητα ύψη τον φόρο του πετρελαίου θέρμανσης; Επίσης, αν δεν κερδίσει το μαύρο μέτωπο του Μνημονίου μας έλεγαν ότι δεν θα πληρωθούν μισθοί και συντάξεις. Διασφαλίσατε κύριοι του Μνημονίου τους μισθούς και τις συντάξεις; Από το 2010 λέγατε ότι δήθεν τα δάνεια συνάπτονται για να πληρωθούν οι μισθοί και οι συντάξεις. Εάν όμως τα δάνεια είχαν συναφθεί για να πληρωθούν μισθοί και συντάξεις τότε γιατί έγιναν οι επανειλημμένες περικοπές μισθών και συντάξεων; Στη συνέχεια ήρθε ο κ. Σαμαράς και είπε τη μεγάλη αλήθεια, ότι δηλαδή για πρώτη φορά από εδώ και πέρα το 90% της δανειοδότησης θα πέσει στην Ελλάδα. Δηλαδή, το προηγούμενο διάστημα όλα τα δάνεια που είχαμε πάρει, επί της ουσίας πήγαιναν για να πληρώσουν παλιά δανεικά και όχι βέβαια για να πληρωθούν μισθοί και συντάξεις. Έτσι, η ίδια η συγκυβέρνηση καταρρίπτει τα επιχειρήματα και τους μύθους που είχαν αναπτυχθεί στο παρελθόν. Βέβαια μπορεί το 90% της δανειοδότησης να έρχεται στην Ελλάδα, αλλά δεν πηγαίνει στους Έλληνες. Πηγαίνει κατά κύριο λόγο στην ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών.

Από την πλευρά του Εισηγητή της Ν.Δ., ακούσαμε μια έντονη κριτική στην πολιτική που ασκήθηκε από την κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., στην πρώτη φάση της εφαρμογής του μνημονίου. Τελικά όμως κατέληξε ότι υπερψηφίζει τον Απολογισμό του Κράτους, οικονομικού έτους 2011 και τον Ισολογισμό του Κράτους, οικονομικού έτους 2011.

Εάν όμως είχε εμμένει μέχρι τέλους στην άποψη περί αποτυχημένης πολιτικής της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, μια καθαρά κομματική θέση της ΝΔ άμεσα συνυφασμένη με

την αντιμνημονιακή ρητορεία του κ. Σαμαρά την εποχή που ήταν αξιωματική αντιπολίτευση κατά το πρώτο μνημόνιο, τότε ο εισηγητής της ΝΔ θα έπρεπε να καταψηφίσει τα υπό συζήτηση σχέδια νόμου. Άλλωστε ο κ. Σαμαράς ευρισκόμενος τότε στην Αντιπολίτευση, είχε πει ότι η πολιτική του μνημονίου δεν βγάζει πουθενά και ότι είναι λάθος η συνταγή της μνημονιακής οικονομικής πολιτικής. Αυτά έλεγε τότε ακολουθώντας τις θέσεις και απόψεις που είχαν ήδη εκφραστεί από το αντιμνημονιακό μπλοκ, απόψεις που εξηγούσαν πως η εφαρμογή του μνημονίου θα οδηγούσε τη χώρα στη φτωχοποίηση και στην εξάρτηση από τους δανειστές. Φανταζόμουν λοιπόν ότι με βάση όλα τα παραπάνω ο εισηγητής της ΝΔ θα καταψήφιζε τα υπό εξέταση νομοσχέδια. Όμως, στο πλαίσιο της «αλληλεγγύης» των κυβερνητικών εταίρων, κατέληξε ότι τελικά θα τα υπερψηφίσει!

Ταυτόχρονα βέβαια δεν παρέλειψε να εκθειάσει τις δήθεν μεγάλες επιτυχίες της τρικομματικής κυβέρνησης Σαμαρά.

Από την πλευρά του εισηγητή του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ακούσαμε ότι όλα όσα έγιναν σε σχέση με την υιοθέτηση και την εφαρμογή του μνημονίου ήταν ορθά και αναγκαία.

Ακούσαμε λοιπόν στο πλαίσιο αυτό κριτική για την αρχιτεκτονική της ευρωζώνης και το θεσμικό της πλαίσιο. Όμως αυτά που είπε σήμερα ο κ. Σαχινίδης δυστυχώς δεν τα ακούσαμε τη στιγμή που έπρεπε, δηλαδή όταν μαζί με τον κ. Παπακωνσταντίνου είχε την ευθύνη του υπουργείου Οικονομικών την εποχή της δήθεν διαπραγμάτευσης του πρώτου μνημονίου. Δεν έθεσε λοιπόν την ώρα που έπρεπε τα κεντρικά αυτά ζητήματα με αποτέλεσμα να αποδεχθεί το Υπουργείο Οικονομικών το μνημόνιο και να παραδοθεί η χώρα στις ορέξεις των δανειστών.

Από την πλευρά μας στο πλαίσιο της εισήγησής μας θα καταθέσουμε τις απόψεις μας σε σχέση με διάφορες πτυχές εφαρμογής του μνημονίου καθώς θεωρούμε ότι σήμερα είναι μια ευκαιρία να ειπωθούν ορισμένα ζητήματα που αφορούν στην εφαρμογή του και έτσι να βγουν ορισμένα συμπεράσματα. Εμείς, τουλάχιστον, έτσι αντιλαμβανόμαστε τη συμμετοχή μας στις κοινοβουλευτικές διαδικασίες. Θα εκθέσουμε λοιπόν τις προτάσεις μας και αν θέλετε κι έχετε ευήκοα ώτα ακούστε.

Ας δούμε πώς έχουν τα ζητήματα:

Όπως προαναφέραμε τα υπό εξέταση νομοσχέδια αφορούν στον Απολογισμό και Ισολογισμό του Κράτους το έτος του 2011 δηλαδή στην εφαρμογή του μνημονίου.

Θεωρούμε ότι η ίδια η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. επί της ουσίας είχε αποδεχθεί τη γερμανική αντίληψη για τον τρόπο λειτουργίας της ευρωζώνης. Υπάρχουν δεκάδες εκπεφρασμένες απόψεις από την τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ περί της αποδοχής της

ρήτρας της μη διάσωσης, σύμφωνα με την οποία απαγορεύεται δήθεν μια χώρα της Ευρωζώνης να διασώσει την άλλη (the no-bailout clause). Στο πλαίσιο λοιπόν αυτό η άποψη της τότε κυβέρνησης ήταν ότι η εν λόγω ρήτρα ίσχυε και ως εκ τούτου δεν υπήρχε νομικό και πολιτικό έρεισμα για την επίδειξη κοινοτικής αλληλεγγύης προς τη χώρα μας προκειμένου να αντιμετωπίσει την κρίση χρέους. Από την πλευρά μας είχαμε καταθέσει εγκαίρως σχετική μελέτη, στην οποία επιδεικνύαμε τη νομική και πολιτική βάση για την ενεργοποίηση των ευρωπαϊκών μηχανισμών αλληλεγγύης προς τη χώρα μας για την αντιμετώπιση της δημοσιονομικής κρίσης και της κρίσης χρέους. Και οι θέσεις μας αυτές δικαιώθηκαν όχι μόνο από την υιοθετηθείσα πρακτική της Ε.Ε., αλλά και από τη νομολογία του Δικαστηρίου της ίδιας της Ε.Ε..

Όμως τι σημαίνει άραγε και που οδηγούσε η κυβερνητική παραδοχή ότι σύμφωνα με τη ρήτρα της μη διάσωσης δεν μπορούσε να εκφραστεί απέναντι στη χώρα μας η αλληλεγγύη της Ε.Ε.. Βασική της συνέπεια ήταν η επιβολή τοκογλυφικών επιτοκίων. Άλλωστε εκ των υστέρων και αφού το πληρώσαμε αρκετά ακριβά αποδείχθηκε ότι τα επιτόκια ήταν τοκογλυφικά, γιατί μετά από την πίεση πολλών δυνάμεων, πολλών καταστάσεων και του αντιμνημονιακού κινήματος που αναπτύχθηκε, οι δανειστές αναγκάστηκαν να μειώσουν. Έτσι αποδείχθηκε ότι οι δανειστές, αλλά και η ίδια η ΕΚΤ κερδοσκοπούσαν σε βάρος του ελληνικού λαού.

Αλλά ας δούμε αναλυτικά τα θεσμικά ελλείμματα της ευρωζώνης και τις οικονομικές τους συνέπειες. Ελλείμματα, τα οποία αναπτύξαμε επίσης στην εισήγησή μας κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού 2013.

2. Τα θεσμικά και λοιπά ελλείμματα της ΟΝΕ και η Ε.Ε. των Δανειστών

Η χώρα μας ως μέλος της ευρωζώνης λειτουργεί εντός του ασφυκτικού πλαισίου της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, η οποία δομήθηκε, με βάση τη νεοφιλελεύθερη συνταγή της «Συναίνεσης της Ουάσιγκτον» και τη μακροχρόνια μονεταριστική εμπειρία της Ομοσπονδιακής Τράπεζας της Γερμανίας, της Μπούντεσμπανκ.

Το Μάαστριχτ θεμέλιος λίθος της ΟΝΕ έδωσε ιδιαίτερη έμφαση στα ονομαστικά κριτήρια σύγκλισης των οικονομιών και στον περιορισμό των χρεών και των ελλειμμάτων και η Ε.Ε. οδηγήθηκε στη δημιουργία ενός ενιαίου νομίσματος χωρίς κυβέρνηση.

Οι μονεταριστικές αντιλήψεις της Γερμανίας που επικράτησαν κατά το σχεδιασμό της ΟΝΕ συνέβαλαν στη διατήρηση του καταμερισμού εργασίας που υπήρχε στο

πλαίσιο της ΕΟΚ και ο Βορράς κατάφερε να διατηρήσει την κυρίαρχη θέση του, ενώ ο ευρωπαϊκός Νότος έγινε ακόμη πιο καταναλωτικός καθώς οι τράπεζές του λόγω των χαμηλών επιτοκίων του ευρώ χορηγούσαν αφειδώς φτηνά καταναλωτικά δάνεια, με τα οποία οι πληθυσμοί του Νότου αφενός αναπλήρωναν τα χαμηλά τους εισοδήματά και αφετέρου αγόραζαν βιομηχανικά προϊόντα του Βορρά. Με τον τρόπο αυτό ο Βορράς αξιοποίησε υπέρ του τα οφέλη μιας ενιαίας αγοράς μεγέθους 13 δισεκατομμυρίων δολαρίων με χαμηλό κόστος δανεισμού.

Μέσα σε λιγότερο από μία δεκαετία ο ευρωπαϊκός Βορράς κέρδισε τριπλά.

- 1) Αύξησε τις εξαγωγές του στο Νότο.
- 2) Εξαγόρασε τις κυριότερες τράπεζες και βιομηχανίες του Νότου.
- 3) Μετατράπηκε στον μεγαλύτερο πιστωτή των χωρών της ευρωπαϊκής περιφέρειας.

Επομένως τα δημοσιονομικά προβλήματα του ευρωπαϊκού Νότου και κατ' επέκταση της Ελλάδας οφείλονται σε μεγάλο βαθμό στον ευρωπαϊκό καταμερισμό εργασίας που έχει διαμορφωθεί κατά τη λειτουργία της ευρωπαϊκής οικονομικής ολοκλήρωσης, ιδίως μετά τη νεοφιλελεύθερη στροφή της ΕΟΚ τον Ιούνιο του 1984.

Χαρακτηριστικά οι εξαγωγές του άξονα Γερμανίας-χωρών Μπενελούξ (Βέλγιο-Ολλανδία-Λουξεμβούργο) το 12μηνο Νοέμβριος 2008-2009 παρουσίασαν πλεόνασμα τρεχόντων λογαριασμών 211 δισεκατομμύρια δολάρια, ενώ το ίδιο διάστημα Ελλάδα-Ισπανία-Ιταλία παρουσίασαν συνολικό έλλειμμα 193 δισεκατομμυρίων δολαρίων (βλ. Ισοτιμία 27/2/2010, σελ. 13). Ταυτόχρονα η Γερμανία μετατράπηκε στον μεγαλύτερο πιστωτή των χωρών της ευρωπαϊκής περιφέρειας αγοράζοντας κρατικά ομόλογα της Ελλάδας, Ισπανίας, Πορτογαλίας και Ιρλανδίας αξίας 909 δισεκατομμυρίων ευρώ (βλ. Ισοτιμία 13/2/2010 σελ. 6), ενώ ο φτηνός δανεισμός οδήγησε σε υπερχρέωση τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις του Νότου. Η καθήλωση όμως των μισθών των Γερμανών εργαζομένων οδήγησε σε μείωση της εσωτερικής ζήτησης στη Γερμανία, με αποτέλεσμα τα μεγάλα εμπορικά πλεονάσματα της γερμανικής πλευράς να μην μετατρέπονται σε εσωτερική καταναλωτική δαπάνη.

Αν όμως υπήρχε δικαιότερη κατανομή πλούτου στη Γερμανία και αύξηση των μισθών και άρα και της εσωτερικής ζήτησης, αυτό θα είχε ως αποτέλεσμα την αύξηση των εξαγωγών των υπόλοιπων χωρών της ευρωζώνης στη Γερμανία. Έτσι θα υπήρχε τόνωση της ανάπτυξης στις υπόλοιπες χώρες της ευρωζώνης και κυρίως του ευρωπαϊκού Νότου και αναδιανομή των πλεονεκτημάτων της ΟΝΕ σε όλα τα μέλη της. Όμως η γερμανική επιμονή για περιορισμό των ελλειμμάτων και της εσωτερικής

ζήτησης, προκειμένου να ενισχυθεί δήθεν η ανταγωνιστικότητα της γερμανικής οικονομίας και να αυξηθούν έτσι οι εξαγωγές της καθιστά στην πραγματικότητα πιο δύσκολο για τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες να ανακτήσουν την ανταγωνιστικότητά τους. Με τον τρόπο αυτό, όμως, η Γερμανία μετατρέπεται στο βασικό πρωταγωνιστή της ευρωπαϊκής κρίσης χρέους. Επομένως, για όσο διάστημα η Γερμανία θα είναι η «Κίνα της Ευρωζώνης» και θα ακολουθεί το μοναχικό της δρόμο προς τον οικονομικό εθνικισμό, τα χρέη και τα ελλείμματα της ευρωπαϊκής περιφέρειας θα αυξάνονται παρά τις όποιες μνημονιακές επιλογές, οι οποίες επιβάλλουν μειώσεις στους μισθούς στο όνομα της δήθεν ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας.

Η λειτουργία της ευρωζώνης θα μπορούσε να δρομολογήσει την οικονομική ολοκλήρωση σε μια περισσότερο ισόρροπη ανάπτυξη μόνο εάν συνδύαζε και υπέρ του ευρωπαϊκού Νότου τα θετικά της κυκλοφορίας ενός ενιαίου νομίσματος με τις αναγκαίες κοινωνικές και πολιτικές αντισταθμίσεις στη βάση της ευρωπαϊκής κοινοτικής αλληλεγγύης. Αυτό προϋποθέτει πέραν των άλλων μεταφορά πόρων για επενδύσεις και κοινωνικές μεταβιβάσεις. Προϋποθέτει τη λειτουργία ενός είδους αναδιανεμητικού μηχανισμού, ο οποίος θα στηρίζει τις λιγότερο αναπτυγμένες χώρες της Ε.Ε. μεταφέροντας πλούτο από τον ευρωπαϊκό Βορρά. Πλούτο, ο οποίος έχει ήδη συσσωρευτεί από την υπερχρέωσή του ευρωπαϊκού Νότου με δάνεια τα οποία έχουν χορηγήσει οι τράπεζες του Βορρά προκειμένου οι λαοί του ευρωπαϊκού Νότου να καταναλώνουν τα προϊόντα, που παράγει ο γαλλογερμανικός άξονας.

Καθώς όμως αυτό δεν έγινε η ευρωζώνη λειτουργεί πλέον μονοδιάστατα υπέρ των ισχυρά οικονομικά χωρών της Ε.Ε. και εντείνει την οικονομική εξάρτηση των χωρών του Νότου από τον ευρωπαϊκό Βορρά και κυρίως τη Γερμανία με αποτέλεσμα η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση να μετατραπεί πλέον από Ένωση κρατών και λαών σε Ευρωπαϊκή Ένωση των δανειστών. Στο πλαίσιο αυτό τα κράτη-μέλη της ευρωζώνης από εταίροι διαχωρίστηκαν σε δανειστές και οφειλέτες αντίστοιχα. Έτσι τα κράτη-μέλη της Ε.Ε. που ανήκουν κυρίως στην περιφέρεια δανείζονται είτε απευθείας από τα κράτη του ευρωπαϊκού Βορρά είτε μέσω του EFSF. Επομένως, η Ε.Ε. μετατρέπεται σιγά-σιγά σε μια ένωση δανειστών και αυτό είναι καθοριστικό στοιχείο που πρέπει να το επισημάνει κανείς, διότι μέσα σε αυτό το πλαίσιο λειτουργεί πλέον η ίδια η Ε.Ε. και τα θεσμικά της όργανα. Η Ε.Ε. των δανειστών επιμολύνει πλέον και τη λειτουργία των θεσμών της και έτσι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αντί να στηρίζει υποτίθεται το κοινό συμφέρον, το ευρωπαϊκό, το κοινοτικό, στηρίζει το συμφέρον των δανειστών.

Κατ' ακολουθία ο κ. Όλι Ρεν έχει μετατραπεί σε γκαουλάιτερ των δανειστών, αντί να παίζει το ρόλο που του έχει αναθέσει η Συνθήκη της Ε.Ε.. Γι' αυτό εδώ και πολύ καιρό η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν ασχολείται με τα θέματα του ανταγωνισμού ή της κοινωνικής Ευρώπης, διότι οι δανειστές δεν θέλουν να λειτουργήσουν οι διατάξεις περί ανταγωνισμού ή οι διατάξεις περί κοινωνικών ρυθμίσεων της Ε.Ε. στην Ελλάδα και κατ' αυτόν τον τρόπο η Κομισιόν έχει μετατραπεί σε γκαουλάιτερ των κρατών μελών της Ε.Ε. που δρουν ως δανειστές και κυρίως των μεγαλοπιστωτών και ιδίως της Γερμανίας. Το ίδιο ισχύει και για την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Η κατά τον τρόπο αυτό λειτουργία της Ε.Ε. έχει ως αποτέλεσμα να μετατραπεί η χώρα μας σε προτεκτοράτο της Ε.Ε. και κυρίως της Γερμανίας. Οι ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ δεν πρόκειται να δεχθούμε τη μετατροπή της πατρίδας μας σε προτεκτοράτο καμιάς χώρας και καμιάς τρόικας. Για το λόγο αυτό άλλωστε συγκροτηθήκαμε ως πολιτικό κίνημα. Ένα κίνημα πατριωτικό, δημοκρατικό που παλεύει για μια Ελλάδα πραγματικά ανεξάρτητη στο πλαίσιο μιας Ευρωπαϊκής Ένωσης των κρατών-εθνών, η οποία οφείλει να σέβεται την εθνική μας ταυτότητα.

3. Οι συνέπειες της εφαρμογής του Μνημονίου στην υπό κρίση περίοδο

Ερχόμαστε τώρα στην λειτουργία του Μνημονίου. Στο πλαίσιο αυτό δεν ακούσαμε καμία αυτοκριτική από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ, που μας οδήγησε στο Μνημόνιο. Το ίδιο άλλωστε έπραξε και κατά τη συζήτηση του προσχεδίου του κρατικού προϋπολογισμού 2013, οπότε είχα προκαλέσει τον εισηγητή του ΠΑΣΟΚ να μας πει πώς και με τι προϋποθέσεις, οδηγήθηκε η Ελλάδα στην κρίση δανεισμού. Δηλαδή, ενώ οι αγορές είχαν προσφέρει 53,4 δισ. ευρώ στο πρώτο τρίμηνο του 2010, για να καλυφθεί το δανειακό πρόγραμμα της Ελλάδος, που ήταν 53 δισ. ευρώ, δηλαδή ενώ οι αγορές μας πρόσφεραν όσα ακριβώς ζητούσαμε, για ποιο λόγο οι συγκεκριμένοι άνθρωποι, οι οποίοι ομιλούν σε αυτή την Αίθουσα και κάνουν αναλύσεις για το πώς δήθεν θα σωθεί η χώρα, γιατί όταν αυτοί είχαν την ευθύνη διακυβέρνησης του Υπουργείου Οικονομικών δεν δανείστηκαν τα χρήματα αυτά την εποχή εκείνη; Διότι, αν τα είχαν δανειστεί, δεν θα δημιουργούνταν η κρίση δανεισμού και δεν θα προσφεύγαμε στο ΔΝΤ και στον ευρωπαϊκό μηχανισμό δήθεν στήριξης.

Δεύτερον, οι άνθρωποι αυτοί που είχαν τις τύχες της χώρας στα χέρια τους –γι' αυτό κι εμείς ζητήσαμε να γίνει εξεταστική– οι άνθρωποι, λοιπόν, αυτοί πρέπει να εξηγήσουν από πότε συζητούσαν την προσφυγή της χώρας στο ΔΝΤ.

Σε σχέση με το Μνημόνιο θα πρέπει να επισημάνουμε ότι αυτό αποτελεί ένα θεσμικό υβρίδιο, μέσα από το οποίο επιβάλλεται ο Διεθνής Οικονομικός Έλεγχος της χώρας και διασφαλίζονται πλήρως τα δικαιώματα των δανειστών.

Το Μνημόνιο στηρίζεται στη θεωρία του αποπληθωρισμού δηλαδή στη μείωση μισθών και τιμών. Πέτυχε άραγε το Μνημόνιο μείωση των τιμών; Καμία μείωση των τιμών. Μείωση των μισθών; Ραγδαία. Αυτό είχε δύο σημαντικές επιπτώσεις.

Πρώτον η μείωση των μισθών (και των συντάξεων) και η πολιτική της λιτότητας που επέβαλε το Μνημόνιο οδήγησαν σε δραστική μείωση των εισοδημάτων και στη μείωση της κατανάλωσης με αποτέλεσμα την περαιτέρω ύφεση και τη μείωση των κερδών του ιδιωτικού τομέα. Άμεση συνέπεια ήταν η μείωση των φορολογικών εσόδων του κράτους, αφού άρχισαν να εισπράττονται λιγότεροι έμμεσοι φόροι (ΦΠΑ, φόρος καυσίμων κλπ), αλλά και φόροι επί των κερδών των επιχειρήσεων. Επομένως η μείωση των μισθών στην Ελλάδα που επέφερε η θεωρία του αποπληθωρισμού δεν ήταν μόνο κοινωνικά άδικη, αλλά οδήγησε ταυτόχρονα στην ύφεση, στην ανεργία και στην συνακόλουθη μείωση των δημοσίων εσόδων και εν τέλει στην αδυναμία μείωσης του δημοσίου χρέους.

Ειδικότερα στην υπό κρίση περίοδο τα φορολογικά έσοδα παρουσιάζουν μείωση έναντι του 2010 κατά **2.246.439.369,48** ευρώ και ποσοστό **4,89%** (βλ. σελ. 7 Έκθεσης Ελεγκτικού Συνεδρίου).

Δεύτερον, όταν στηρίζει κανείς την οικονομική ανάπτυξη της χώρας στα χαμηλά μεροκάματα, σημαίνει ότι προδιαγράφει ένα μοντέλο οικονομικής ανάπτυξης που θα βασίζεται σε μια οικονομία εντάσεως εργασίας. Δηλαδή, κινεζοποίηση της Ελλάδας. Δηλαδή, επιδιώκεται η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας με βάση τη μείωση των μισθών. Επιδιώκεται λοιπόν να διαμορφωθούν μισθοί στην Ελλάδα αντίστοιχοι με αυτούς της Βουλγαρίας τουλάχιστον. Πρόκειται όμως για μια αδιέξοδη πολιτική αφού η Ελλάδα δεν μπορεί να μειώσει το επίπεδο των μισθών στα αντίστοιχα επίπεδα των χωρών της Ασίας προκειμένου να τις ανταγωνιστεί. Αντίθετα η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας πρέπει να στηριχθεί στην ποιότητα των ελληνικών προϊόντων, στην καινοτομία, στο σχεδιασμό, στην ενσωμάτωση τεχνολογίας και στην παραγωγή προϊόντων φιλικών προς το περιβάλλον. Έτσι εξηγείται η αύξηση των ελληνικών εξαγωγών στην Τουρκία, τη Ρωσία, την Ινδία και τις χώρες της Μέσης Ανατολής το 2012, σε χώρες δηλαδή με χαμηλότερο εργατικό κόστος έναντι μείωσης εξαγωγών προς τις χώρες της Ε.Ε. που περιγράφεται στη σελίδα 21 της Εισηγητικής Έκθεσης του Προϋπολογισμού 2013.

Ακούσαμε και άλλα ενδιαφέροντα από τα κόμματα της συγκυβέρνησης περί άλλου μοντέλου, ποιο είναι το άλλο μοντέλο; Είναι όπως προανέφερα η επένδυση στη γνώση και την τεχνολογία. Τότε γίνεται κανείς παραγωγικός. Μα, πώς θα επενδύσεις στη γνώση και την τεχνολογία, όταν το ίδιο το Μνημόνιο επιβάλλει μείωση των δαπανών για την παιδεία, την τεχνολογία και τις παρεμβάσεις που πρέπει να κάνει το κράτος;

Γι' αυτό το λόγο φεύγουν οι Έλληνες επιστήμονες και έχουμε αυτή την αφαίμαξη εγκεφάλων, το brain drain. Έχει επενδύσει η ελληνική οικογένεια, ο καθένας από εμάς, για να μορφώσει τα παιδιά του, έχει επενδύσει το κράτος στην παιδεία και όμως φεύγουν πλέον πολλοί επιστήμονες, προς άλλες χώρες της Ε.Ε. Έτσι πέραν του συναισθηματικού και πολιτισμικού στοιχείου, που ενέχει η αναγκαστική μετανάστευση των παιδιών μας, υπάρχει πλέον σε καθαρά οικονομικό επίπεδο μεταφορά κεφαλαίων στο εξωτερικό. Αυτά μπορείς να τα αντιμετωπίσεις όταν επιμένεις στο μοντέλο του Μνημονίου, δηλαδή στον αποπληθωρισμό;

Έρχεται, λοιπόν, το ΔΝΤ και μας λέει σε πρώτη φάση ότι θα πετύχουμε τη μείωση του χρέους μέσα από τη μείωση των ελλειμμάτων. Και ενώ έγινε μείωση των ελλειμμάτων, εξασθιώνοντας όλη την ελληνική κοινωνία, το χρέος τελικά έχει αυξηθεί.

Αυτό προκύπτει άλλωστε τόσο από τα στοιχεία και τις παραδοχές της εισηγητικής έκθεσης των υπό κρίση νομοσχεδίων όσο και από την Έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Άρα, λοιπόν, η βασική επιλογή που έκανε το ΔΝΤ, ήταν ένα αποτυχημένο μοντέλο. Γνώριζε το ΔΝΤ ότι το μοντέλο του αποπληθωρισμού θα αποτύχει. Αυτό μας το έχει καταγγείλει και ο κ. Ρουμελιώτης. Ότι ήταν δηλαδή γνωστό εκ των προτέρων ότι δεν πρόκειται να βγάλει κανένα αποτέλεσμα η συνταγή του αποπληθωρισμού. Το παζλ πλέον συμπληρώνεται με την παραδοχή του ΔΝΤ και της Ε.Ε. ότι η συνταγή πολιτικής του μνημονίου ήταν λάθος. Αφού όμως υπάρχει πλέον η εν λόγω ομολογία αποτυχίας της τρόικας, τότε θα πρέπει άμεσα να στραφούμε εναντίον της και να απαιτήσουμε την πλήρη αποζημίωση της χώρας μας για την καταστροφή της οικονομίας της πατρίδας μας. Τι προτίθεται λοιπόν να πράξει επ' αυτού η κυβέρνηση;

Γιατί όμως υιοθετήθηκε το Μνημόνιο θα διερωτηθεί κανείς αφού ήταν γνωστό ότι θα αποτύχει. Είναι απλό και το έχουμε καταγγείλει ευθύς εξ αρχής. Το ΔΝΤ και οι διεθνείς δανειστές δεν είχαν στόχο να διασώσουν τη χώρα, όπως μας λένε εδώ οι της συγκυβέρνησης, αλλά στόχος τους ήταν η υπερχρέωση της ελληνικής οικονομίας. Διότι, με την υπερχρέωση, θα μπορούσαν να περάσουν στο δεύτερο στάδιο, δηλαδή να «βάλουν χέρι στα ασημικά» της πατρίδας μας, δηλαδή, να «βάλουν χέρι» στον υποθαλάσσιο πλούτο, στον ορυκτό πλούτο, να πάρουν αντί πινακίου φακής κάθε

δημόσια επιχείρηση. Και αυτό το σχέδιο έχει αρχίσει να υλοποιείται και με αφορμή την πρόσφατη ψηφοφορία για τις ιδιωτικοποιήσεις, με κύριο όργανο το ΤΑΙΠΕΔ, που είναι ένα όργανο στην υπηρεσία των δανειστών, όπου όλες οι εισπράξεις θα πάνε σε έναν ειδικό λογαριασμό για την αποκλειστική εξυπηρέτηση του χρέους. Αυτό, λοιπόν, ήταν το σχέδιο των δανειστών.

Έτσι η εφαρμογή του Μνημονίου οδήγησε σε πλήρη διάλυση την ελληνική οικονομία. Με κύρια χαρακτηριστικά την ύφεση, την ανεργία, τη διάλυση του κοινωνικού κράτους και την πτώχευση της ελληνικής οικογένειας. Και τώρα βρισκόμαστε στη δεύτερη φάση. Στη λεηλασία της δημόσιας περιουσίας και στην μετατροπή της χώρας μας σε προτεκτοράτο των δανειστών, οι οποίοι επιδιώκουν μάλιστα τη δημιουργία ειδικού λογαριασμού στην ΕΚΤ, τον οποίο θα διαχειρίζεται η τρόικα και στον οποίο θα κατατίθενται όχι μόνο τα ποσά των δανείων, αλλά και τα ποσά των εσόδων του ελληνικού κράτους για την εξόφληση του χρέους, όπως είναι το ΦΠΑ και τα τίμημα των ιδιωτικοποιήσεων.

Βεβαίως εδώ ανακύπτει το ερώτημα, γιατί δεν έγινε κούρεμα του χρέους πριν μπει η χώρα σε μνημόνιο. Και ρωτώ την πρώην και τη νυν ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών υπήρχε πρόταση της Lazare πριν μπούμε στο μνημόνιο ότι πρέπει να γίνει κούρεμα του χρέους; Για ποιο λόγο δεν ακολουθήθηκε εκείνη η συγκεκριμένη πρόταση; Σήμερα, μετά από τόσο χρονικό διάστημα, αυτό που έγινε τελικά ήταν μια σωστή ή μια λάθος επιλογή; Διότι τώρα με αφορμή τη συζήτηση αυτών των νομοσχεδίων είναι ευκαιρία να μιλήσουμε, να δούμε τα λάθη προκειμένου να βγουν συμπεράσματα για το μέλλον. Αυτό είναι βασικό πεδίο. Επίσης θα πρέπει επιτέλους να απαντηθούν ορισμένα αμείλικτα ερωτήματα.

Για ποιο λόγο ήταν τριετούς διάρκειας το μνημόνιο και δεν ήταν για πέντε, έξι έτη. Τέθηκε σχετική πρόταση από την πλευρά της κυβέρνησης και ποια ήταν; Γίνεται αυτοκριτική ή όχι;

4. Η δανειακή σύμβαση Ελλάδας κρατών Ευρωζώνης και KfW

Σε σχέση με την δανειακή σύμβαση Ελλάδας κρατών Ευρωζώνης και τη γερμανική τράπεζα KfW ανακύπτουν επίσης ερωτήματα.

Γιατί το επιτόκιο να είναι κυμαινόμενο;

Γιατί αποδεχθήκατε, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, να υπάρχει 0,5% προμήθεια επί των δανείων που έδωσαν τα κράτη της ευρωζώνης και η τράπεζα, η KfW;

Γιατί δεχθήκατε να συμπεριληφθεί στη σχετική δανειακή σύμβαση Ελλάδας κρατών ευρωζώνης και της γερμανικής τράπεζας KfW η ρήτρα παραίτησης από την ασυλία λόγω εθνικής κυριαρχίας στη σύμβαση;

Γιατί δεχθήκατε να μην υπάρχει δυνατότητα ένστασης συμψηφισμού από την πλευρά της Ελλάδος;

Τέλος ποια είναι η θέση του Ελεγκτικού Συνεδρίου για τις παραπάνω συμβατικές ρυθμίσεις και ιδίως για τη ρήτρα παραίτησης από την ασυλία λόγω εθνικής κυριαρχίας και την παραίτηση από την ένστασης συμψηφισμού εκ μέρους της Ελλάδος;

Επίσης και με δεδομένο ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο εξετάζει τη νομιμότητα των δαπανών είναι νόμιμη η πληρωμή δαπανών, που προκύπτουν από την εν λόγω δανειακή σύμβαση, η οποία δεν έχει ακόμη κυρωθεί από τη Βουλή, αφού εκκρεμεί από τον Ιούνιο του 2010 ενώπιον της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής και κατά πόσο είναι νόμιμη και η συνακόλουθη υπουργική απόφαση 2/53775/0023/A (ΦΕΚ 1407/6-9-2010) σχετικά με την έκδοση του Πρώτου Δανείου του Ελληνικού Δημοσίου στις 18/5/2010 με τις χώρες της Ε.Ε.;

5. Δημόσιο Χρέος

5.1. Εισαγωγικές παρατηρήσεις

Σε σχέση με το δημόσιο χρέος θα θέλαμε να επισημάνουμε ότι ενώ η Ελλάδα το 2004 είχε δημόσιο χρέος 131 δισεκατομμύρια ευρώ όταν μπήκαμε στο Μνημόνιο το δημόσιο χρέος είχε εκτοξευθεί στα 329 δισεκατομμύρια ευρώ, όπως προκύπτει και από τον παρακάτω πίνακα που συντάχθηκε με βάση την Έκθεση του ΔΝΤ 10/110, 5/5/2010, σελ. 125.

Πίνακας Δημοσίου Χρέους							
Έτος	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Χρέος Γ.Κ. (δισ €)	131	152	163	188	227	264	329

Παρατηρεί λοιπόν κανείς την αλματώδη αύξηση του δημοσίου χρέους της χώρας μας στο πλαίσιο της λειτουργίας της ευρωζώνης. Αυτό οφείλεται στην ίδια τη λειτουργία της ευρωζώνης που συνέβαλε στην εξάπλωση των πρακτικών «χρηματοπιστικοποίησης» (financialization) της οικονομίας με αποτέλεσμα οι μεγαλομέτοχοι των ξένων και ελληνικών τραπεζών και οι λοιποί «ραντιέριδες» να

διασφαλίζουν τεράστια ποσά υπεραξίας από την τοκογλυφική λειτουργία τους εις βάρος του υπερχρεωμένου Ελληνικού Δημοσίου χωρίς να ρισκάρουν ιδιαίτερα. Κι αυτό γινόταν μέσω της δανειοδότησης των ξένων και ελληνικών τραπεζών από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα με χαμηλό επιτόκιο (περί το 1%) και την εν συνεχεία αγορά εκ μέρους των εν λόγω τραπεζών ελληνικών κρατικών ομολόγων με απόδοση επιτοκίου τουλάχιστον 5%, αφού η Συνθήκη της Ε.Ε. (νυν ΣΛΕ.Ε.) απαγόρευε την απευθείας δανειοδότηση των κρατών μελών από την ΕΚΤ. Με τον τρόπο λοιπόν αυτό σωρεύτηκε ένα τεράστιο επονείδιστο δημόσιο χρέος εις βάρος της πατρίδας μας.

5.2. Χαρακτηριστικά του δημοσίου χρέους

Το δημόσιο χρέος πριν την ως άνω δανειακή σύμβαση με τις χώρες της ευρωζώνης ρυθμιζόταν με βάση το ελληνικό δίκαιο, που σημαίνει ότι αρμόδια ήταν τα ελληνικά δικαστήρια, ότι οι δανειστές δεν μπορούσαν να κάνουν κατάσχεση κατά του ελληνικού δημοσίου σε περίπτωση μη εξόφλησης ή αναστολής πληρωμών. Όμως μετά την πρώτη δανειακή σύμβαση σε σχέση με τα δάνεια από το ΔΝΤ και τις χώρες μέλη της Ευρωζώνης και τη γερμανική τράπεζα KfW, εφαρμοστέο δίκαιο είναι το αγγλικό δίκαιο, που σημαίνει ότι οι υποθέσεις θα εκδικάζονται στα αγγλικά δικαστήρια ή σε δικαστήρια του εξωτερικού, ενώ ταυτόχρονα με τις σχετικές δανειακές συμβάσεις επιβάλλεται και η άρση της ασυλίας λόγω εθνικής κυριαρχίας. Αυτό σημαίνει ότι εν προκειμένω οι δανειστές αποκτούν το δικαίωμα κατάσχεσης των κατά λοιπά ακατάσχετων περιουσιακών στοιχείων του ελληνικού δημοσίου.

5.3. Δαπάνες Δημοσίου Χρέους

Οι δαπάνες δημοσίου χρέους για την υπό κρίση περίοδο είναι αυξημένες και διαμορφώθηκαν κατά την 31.12.2011 σε **367.948.207.034,84** ευρώ ή **176,45%** του ΑΕΠ έναντι ποσού **340.286.201.897,54** ή **147,70%** του ΑΕΠ το 2010. Αυτό καταδεικνύει παρά το μνημόνιο και τα μέτρα το χρέος αυξήθηκε. Έτσι παρά τα συνεχή μέτρα συνεχίζεται η αδυναμία τιθάσευσης του Χρέους της Γενικής Κυβέρνησης. Αυτό είναι αποτέλεσμα της αδυναμίας κατανόησης από τους κυβερνητικούς εταίρους των συνεπειών των μέτρων που επιδεινώνουν την ύφεση, κάνουν αδύνατη την δημιουργία πλεονασμάτων και τελικά αυξάνουν το Χρέος.

Έτσι σύμφωνα με τα παραπάνω το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης για το 2011, όπως προκύπτει από την Εισηγητική Έκθεση, αλλά και την Έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου (σελ. 86) ήταν δυσθεώρητο.

Ταυτόχρονα οι χορηγηθείσες εγγυήσεις του Ελληνικού Δημοσίου ανέρχονται στο υπό κρίση διάστημα σε **85.043.503.178,00** ευρώ ή **40,78** του ΑΕΠ εκ των οποίων ποσό **65.092.700.000,00** ευρώ διατέθηκε για εγγυήσεις προς τις τράπεζες αποδεικνύοντας, έτσι ότι το κράτος στην ουσία διέσωσε με εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου τους μεγαλομετόχους των τραπεζών.

Μάλιστα είναι πλέον πανθομολογούμενο ότι αλλάζουν συνεχώς οι προβλέψεις για το δημόσιο χρέος και αυτό αφορά όχι μόνο την ελληνική πλευρά, αλλά και την τρόικα και ιδίως τις εκτιμήσεις του ΔΝΤ που φαίνεται ότι έχει «χάσει πλέον τη μπάλα». Άλλες εκτιμήσεις έκανε τον Απρίλιο 2012, άλλες τον Ιούλιο 2012 άλλες τον Οκτώβριο 2012. Και όλες βεβαίως οι εκτιμήσεις προς τα πάνω. Δεν μπορούν και οι ίδιοι, οι υποτιθέμενοι εμπειρογνώμονες και γνώστες να δώσουν μια συγκεκριμένη απάντηση σε αυτά τα ζητήματα. Ειδικότερα το ΔΝΤ στις εξαμηνιαίες εκθέσεις του «World Economic Outlook» και «Fiscal Monitor» προβλέπει ότι το χρέος της χώρας μας για το 2012 θα ανέλθει στο 170,7% του ΑΕΠ έναντι πρόβλεψης 162,6% του ΑΕΠ τον περασμένο Ιούλιο και 153,2% του ΑΕΠ τον περασμένο Απρίλιο!!!» Παράλληλα τονίζει πώς «Για το 2013 η πρόβλεψη του ΔΝΤ είναι ότι το δημόσιο χρέος της Ελλάδας θα ανέλθει στο 181,8% του ΑΕΠ έναντι πρόβλεψης 171% του ΑΕΠ τον περασμένο Ιούλιο και 160,9% του ΑΕΠ τον περασμένο Απρίλιο!!!»

6. Γερμανικές αποζημιώσεις-Αναγκαστικό Κατοχικό Δάνειο

Ως γνωστόν οι γερμανικές οφειλές προς τη χώρα μας προέρχονται από:

- 1) Την υποχρέωση καταβολής του υπολοίπου των Επανορθώσεων από τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.
- 2) Αποζημιώσεις λόγω της απώλειας κυρίως σκαφών (βομβαρδισμοί, τορπιλισμοί, βυθίσεις, αιχμαλωσία) κατά την περίοδο ουδετερότητας της Ελλάδος στο Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, πριν την επίθεση Ιταλίας και Γερμανίας εναντίον μας.
- 3) Από τις πολεμικές επανορθώσεις που μας επιδίκασε η Διεθνής Διάσκεψη Ειρήνης των Παρισίων (1946) να μας πληρώσει η Γερμανία για τις καταστροφές που προξένησαν στην ελληνική οικονομία και στη χώρα μας γενικότερα τα κατοχικά γερμανικά στρατεύματα.
- 4) Την επιστροφή του αναγκαστικού κατοχικού δανείου.
- 5) Από την καταβολή αποζημιώσεων στα θύματα των θηριωδιών του γερμανικού στρατού κατοχής, όπως είναι η περίπτωση του Διστόμου κλπ

Επιπλέον η ελληνική κυβέρνηση στη Βουλή στις 13 Δεκεμβρίου 2010 δέχθηκε τις σχετικές κρατικές διεκδικήσεις σε σχέση με τις γερμανικές αποζημιώσεις. Διεκδικήσεις που ανέρχονται στο συνολικό ποσό των 162 δισ. ευρώ χωρίς τους τόκους από τα οποία 108 δισ. ευρώ αφορούν στις πολεμικές επανορθώσεις και 54 δισ. ευρώ στο αναγκαστικό κατοχικό δάνειο.

Επομένως σε πρώτη φάση η κυβέρνηση όφειλε κατά την υπό κρίση περίοδο να εγγράψει το «αντίστοιχο γερμανικό χρέος προς την Ελληνική Δημοκρατία» στις ανείσπρακτες οφειλές προς το Ελληνικό Δημόσιο και κατ' επέκταση στον κρατικό προϋπολογισμό, αφού πρόκειται για άμεσα απαιτητό ληξιπρόθεσμο χρέος. Στη συνέχεια θα έπρεπε να είχε δώσει σχετική εντολή μέσω του Υπουργείου Οικονομικών στις υπηρεσίες του να προβούν σε άμεσες ενέργειες για την είσπραξή του εν λόγω ληξιπρόθεσμου γερμανικού χρέους.

Ταυτόχρονα η ελληνική κυβέρνηση όφειλε ομοίως κατά την υπό κρίση περίοδο να προχωρήσει άμεσα στην τιτλοποίηση του αναγκαστικού κατοχικού δανείου.

Γιατί άραγε δεν το έπραξε αυτό;

Θεωρούμε λοιπόν ότι στο πλαίσιο αυτό οι πολιτικές και όχι μόνο ευθύνες του Υπουργείου Οικονομικών είναι τεράστιες.

Επιπροσθέτως και από την πλευρά του Ελεγκτικού Συνεδρίου δεν είδαμε να τίθεται το εν λόγω ζήτημα και θα θέλαμε να γνωρίζουμε πλέον τη θέση του Ελεγκτικού Συνεδρίου δεδομένου ότι θέσαμε το εν λόγω ζήτημα τόσο κατά την εισήγησή μας σε σχέση με τον προϋπολογισμό 2013 όσο και κατά τη συζήτηση των υπό κρίση νομοσχεδίων στην αρμόδια Επιτροπή.

7. Συμπεράσματα

Κύριε Πρόεδρε,

Κλείνοντας επισημαίνουμε ότι ο Απολογισμός του Κράτους οικονομικού έτους 2011 και ο Ισολογισμός του Κράτους έτους 2011 είναι ένας κλασσικός Απολογισμός και Ισολογισμός του Μνημονίου.

Πρώτον: πρόκειται για έναν Απολογισμό της τρόικας που διασφάλισε πώς θα πληρωθούν οι δανειστές.

Δεύτερον: από τον Απολογισμό και Ισολογισμό 2011 αποδεικνύεται η επιβληθείσα πλήρης αφαίμαξη όλων των εισοδημάτων που συντελέστηκε με τη γενική μνημονιακή επίθεση στα λαϊκά στρώματα, μια επίθεση στην ελληνική κοινωνία που δεν πρόκειται φυσικά να βγάλει πουθενά. Δεν πρόκειται να έχει κανένα αποτέλεσμα. Τα ίδια τα

στοιχεία δείχνουν ότι θα πάμε σε ακόμα μεγαλύτερη ύφεση, σε ακόμα μεγαλύτερη ανεργία, σε ακόμα μεγαλύτερη ανέχεια και σε κοινωνικές εκρήξεις και εντάσεις. Αυτά λοιπόν προκαλεί το μνημόνιο.

Επιπλέον από τον Απολογισμό 2011 αποδεικνύεται ότι η μνημονιακή πολιτική ήταν άδικη, αντικοινωνική, αντιαναπτυξιακής, αλλά και αναποτελεσματική, αφού οδήγησε σε μεγαλύτερη ύφεση και άνοιξε το δρόμο για την επιβολή επιπλέον αντικοινωνικών μέτρων.

Τρίτον: από τον Απολογισμό 2011 προκύπτει η χορήγηση εγγυήσεων του ελληνικού δημοσίου στις τράπεζες ύψους 65 δις. ευρώ, η κοινωνικοποίηση των ζημιών των τραπεζών και η συνακόλουθη δρομολόγηση της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών, που επί της ουσίας, διασώζει τους έλληνες και ξένους μεγαλομετόχους τους και διατηρεί στη διοίκηση των τραπεζών τους παλιούς μετόχους. Επομένως η ανακεφαλαιοποίηση δεν διασώζει το τραπεζικό σύστημα, όπως διατείνονται οι θιασώτες της ανακεφαλαιοποίησης, αλλά απλά διασώζει τις συγκεκριμένες τράπεζες και τους μεγαλομετόχους τους με χρήματα των Ελλήνων φορολογουμένων, αυξάνοντας ταυτόχρονα το δημόσιο χρέος. Τα παραπάνω έγιναν εμφανή στην περίπτωση της ΑΤΕ που κυριολεκτικά χαρίστηκε στην Πειραιώς που έλαβε από πάνω και «προίκα» 6,7 δισεκατομμύρια ευρώ. Κάτι ανάλογο δρομολογεί η κυβέρνηση και για το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο.

Τέταρτον: από τον Απολογισμό 2011 προκύπτει ότι διαμορφώθηκαν οι θεσμικές και οικονομικές προϋποθέσεις για την προώθηση των ιδιωτικοποιήσεων και της λεηλασίας της δημόσιας περιουσίας. Με βασικό εργαλείο το ΤΑΙΠΕΔ δρομολογείται πλέον το ξεπούλημα των ΔΕΚΟ, αλλά και των δημοσίων αγαθών αντί πινακίου φακής, όπως διαφαίνεται και από τις σχετικές εκτιμήσεις για τα αναμενόμενα έσοδα από τις ιδιωτικοποιήσεις. Έσοδα, τα οποία προορίζονται αποκλειστικά για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους.

Πέμπτον: ο Απολογισμός και Ισολογισμός 2011 σιωπά σε σχέση με τις γερμανικές αποζημιώσεις. Ενώ θα μπορούσε η χώρα μας να διεκδικήσει τόσο τις γερμανικές πολεμικές επανορθώσεις όσο και την εξόφληση του αναγκαστικού κατοχικού δανείου η κυβέρνηση παρά τις συνεχείς πιέσεις μας δεν προχωρά στο ζήτημα αυτό.

Έκτον: ο Απολογισμός και Ισολογισμός 2011 διαλαμβάνει σχετικές προβλέψεις εξόφλησης του δημοσίου χρέους, ενώ το μέγιστο τμήμα του δημοσίου χρέους αποτελεί επονείδιστο χρέος το οποίο θα πρέπει να διαγραφεί μονομερώς με κυρίαρχη πράξη εκ μέρους της Ελληνικής Πολιτείας.

Έβδομον: ο Απολογισμός και Ισολογισμός 2011 στήριξε την πλήρη διάλυση των εργασιακών σχέσεων.

Όγδοον: Απολογισμός και Ισολογισμός 2011 δεν έθεσε τις βάσεις για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας, την ενίσχυση της πρωτογενούς παραγωγής και τη διαμόρφωση ενός μοντέλου ανταγωνιστικής οικονομίας της γνώσης με δίκαιη διανομή του παραγόμενου πλούτου.

Για τους λόγους λοιπόν αυτούς εμείς, οι ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Καταψηφίζουμε το σχέδιο νόμου «Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους, οικονομικού έτους 2011» και το σχέδιο νόμου «Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους, οικονομικού έτους 2011»

Επαμεινώνδας (Νότης) Μαριιάς

Βουλευτής Ηρακλείου

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΓΟΡΗΤΗ
ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ – ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
ΗΛΙΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β' ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2011

του Ειδικού Αγορητή του Λαϊκού Συνδέσμου – ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Ηλία Παναγιώταρου

Βουλευτή Β' Αθηνών

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η σημερινή συζήτηση γίνεται επί του απολογισμού εσόδων και εξόδων του κράτους έτους 2011 και του Ισολογισμού (κατάσταση Χρηματοοικονομικής θέσης) και των λοιπών Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων της Κεντρικής διοίκησης της 31/12/2011 σύμφωνα με το άρθρο 98 παρ.1 περ.ε' σε συνδυασμό με το άρθρο 79 παρ.7 του Συντάγματος.

Στην οικονομική γλώσσα είναι κανόνας, όταν μιλάμε για οικονομικό έτος να αναφερόμαστε στα πεπραγμένα του προηγούμενου έτους. Τόσο στην έκθεση όσο και στο σχέδιο νόμου αναφέρεστε για την κύρωση του Ισολογισμού του οικονομικού έτους 2011 και παρακάτω λέτε από 1.1.2011 έως 31.12.2011.

Μάλλον οι λογιστές σας δεν είναι σε θέση να διαχωρίσουν την έννοια του κλειόμενου έτους από το οικονομικό έτος.

Μέχρι τώρα για εμάς που είμαστε καινούργιοι στην Βουλή γνωρίζαμε ότι καθαρή θέση στο παθητικό αφορά την καθαρή θέση μιας εταιρείας, για πρώτη φορά είδαμε ότι η καθαρή θέση μπορεί να είναι ένας ολόκληρος λαός.

Και όχι μόνο αυτό, αυτός ο λαός καλείται να καλύψει το τεράστιο χρέος των 309.620.956.838,94 ευρώ, προκειμένου να ισοσκελιστεί το ενεργητικό με το παθητικό ενός ισολογισμού κράτους.

Η κύρωση του ισολογισμού του έτους 2011 από εμάς φυσικά και δεν πρόκειται να δοθεί.

Εάν διαιρέσουμε το χρέος με τον πληθυσμό της χώρας μας αντιλαμβανόμαστε ότι το κάθε άτομο είναι χρεωμένο ήδη με 29.000,00 ευρώ περίπου.

Κατά παράδοξο τρόπο βλέπουμε ότι το δημόσιο χρέος στις 31.12.2011 διαμορφώνεται σε 367.948.207.034,84 έναντι 340.286.201.987,54 ευρώ στις 31.12.2010.

Παρατηρείται μια σημαντική αύξηση του χρέους, η οποία αφορά το 176,45% του ΑΕΠ, ενώ 31.12.2010 το χρέος αφορούσε το 147,70 του ΑΕΠ.

Αυτή η αύξηση του χρέους αφορά την συγκάλυψη χρεών του Δημοσίου.

Δηλαδή αυξάνεται το χρέος για να συγκαλυφθεί χρέος. Αυτό είναι το παθογόνο και παράδοξο της ελληνικής οικονομίας. Δυστυχώς δεν παρατηρήσαμε δείκτες που ενθαρρύνουν την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας ή τουλάχιστον δίνουν μια δυναμική.

Στην λογιστική βέβαια δεν υφίσταται αρνητικό ταμείο. Φαίνεται μόνο στο κράτος ισχύει αυτό. Και δεν μπορώ να αντιληφθώ πώς μπορεί να υπάρχει αρνητικό ταμείο σε ένα κράτος.

Γιατί με κάποιο τρόπο θα πρέπει να υπάρχει ένα υποτυπώδες ταμείο για την λειτουργία του ως κράτος, έστω και εάν αυτό το ταμείο είναι προϊόν χρηματοδότησης – δανεισμού κ.ο.κ. Άρα μιλάμε για μία άνευ προηγουμένου κακοδιαχείριση του δημοσίου χρήματος και όχι μόνο αυτό αλλά και μία άνευ προηγουμένου χρεοκοπία.

Οι στόχοι του προϋπολογισμού δεν επετεύχθησαν, πράγμα το οποίο δηλώνει την ανικανότητα του κράτους να διαχειριστεί όχι μόνο την κρίση του κράτους αλλά και την κρίση του ίδιου του μηχανισμού του κράτους.

Άλλο παράδοξο, το οποίο συμβαίνει το αρνητικό υπόλοιπο στα διαθέσιμα της τράπεζας της Ελλάδος και ασυμφωνία αυτού με τους λογαριασμούς της λογιστικής. Διαφορά που ανέρχεται στο εξωφρενικό ποσό των 1.481.180.290,51 ευρώ για το οποίο ποσό δεν έχει δοθεί καμία διευκρίνιση και μάλιστα η απόκλιση αυτή έχει αυξηθεί σε σχέση με το 2010 αντί να μειώνετε.

Είναι δυνατόν να ζητάτε την κύρωση του ισολογισμού, όταν δεν έχει τακτοποιηθεί μια τέτοια διαφορά; Παρά το μόνο που επισημάνετε είναι ότι «να γίνουν οι σχετικές λογιστικές διορθώσεις» την επόμενη χρονιά. Εάν είναι δυνατόν, ζητάμε άμεσα την διενέργεια ελέγχου στην Τράπεζα της Ελλάδος προκειμένου να δικαιολογηθεί άμεσα η τεράστια αυτή απόκλιση και θα το παρακολουθήσουμε στενά, γιατί σε αυτήν την χώρα η διαφάνεια με το έγκλημα τείνουν να συναντηθούν. Κατά συνέπεια πώς ψηφίζετε περί ορθότητας του απολογισμού και του ισολογισμού, είναι δυνατόν να συγκαλύπτετε τέτοιες διαφορές; Και όπως είναι δυνατόν να ζητάτε την ψήφιση ενός ισολογισμού, που η ορθότητα των αριθμών αμφισβητείτε από εσάς τους ίδιους;

Ηλίας Παναγιώταρος

Βουλευτής Β' Αθηνών

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΟΡΗΤΡΙΑΣ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ
ΑΣΗΜΙΝΑΣ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2011

της Ειδικής Αγορήτριας της Δημοκρατικής Αριστεράς

Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη

Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Πραγματικά έχουμε κάποια δυσκολία να προσεγγίσουμε την διαδικασία συζήτησης απολογισμού και ισολογισμού για το 2011. Δυσκολία που είναι δικαιολογημένη. Πρώτα, γιατί το συζητάμε περίπου 1,5 χρόνο μετά και το κυριότερο βέβαια, γιατί και εκείνος ο προϋπολογισμός του 2011, υλοποιήθηκε σε ένα ιδιαίτερο δυσμενές δημοσιονομικό περιβάλλον, σε πολύ δυσμενέστερο από ότι και σήμερα υπάρχει και για το οποίο δυσμενές περιβάλλον, μιλήσαμε και κατά την κατάρτιση του προϋπολογισμού και τη συζήτηση για το 2013.

Το 2011 τα προβλήματα ήταν ακόμη μεγαλύτερα και η πολιτική και η αποσταθεροποίηση της οικονομίας και η μηδενική ανάπτυξη ήταν δεδομένη. Γι' αυτό ο προϋπολογισμός τότε κατά τη συζήτηση του 2011 προσεγγίστηκε αρνητικά και από τα άλλα κόμματα. Εγώ θα συμφωνήσω ότι δεν μπορούμε να αποφύγουμε την πολιτική συζήτηση και την κριτική περί της συνταγής που έθεσε ο κ. Τσακαλώτος. Θα συμφωνήσω σε ένα μέρος με τον κ. Σαχινίδη που υπερασπίστηκε την πολιτική του, αλλά διαφωνώ απόλυτα με τον κ. Σαχινίδη αυτή τη στιγμή. Θα ήθελα στη δευτερολογία του να με καλύψει, ότι όλη του η τοποθέτηση αφορούσε την υπεράσπιση των πολιτικών του 2011.

Εδώ συζητάμε την εφαρμογή αυτού του προϋπολογισμού και το δικό μου κόμμα είχε διαφωνήσει τότε αλλά και τα άλλα κόμματα. Ήταν ένας προϋπολογισμός που πήρε πράγματι την πλειοψηφία της Βουλής. Επομένως εδώ συζητάμε τώρα την εφαρμογή του. Στην εφαρμογή αυτού του προϋπολογισμού που εμπλέκονται μέσα και οι πολιτικές επιλογές, αλλά ό μως από την άλλη πλευρά συζητάμε την εφαρμογή του. Στην εφαρμογή του βλέπουμε ότι υπάρχουν στοιχεία παθογένειας, τα οποία είναι διαχρονικά στοιχεία στην ελληνική δημόσια διοίκηση και άλλα στοιχεία, τα οποία πραγματικά δεν δικαιολογούν αυτά τα ελλείμματα, τα οποία υπάρχουν σε αυτόν τον προϋπολογισμό. Σε αυτά όλα ήθελα μια απάντηση από την τότε υπεύθυνη κυβέρνηση σε αυτά τα στοιχεία, τα οποία συζητάμε.

Εδώ, έχουμε να κάνουμε έναν διαχειριστικό έλεγχο. Δεν αποφασίζουμε αυτήν τη στιγμή με το να ψηφίσουμε αυτόν τον διαχειριστικό έλεγχο ότι η πολιτική που εφαρμόστηκε ή εκείνος ο προϋπολογισμός και οι αρχές του ήταν σωστές. Αυτό αποφασίστηκε τότε το 2011 και ενδεχομένως το 2012. Θέλω λοιπόν να πω σε ότι αφορά το πολιτικό σκεπτικό ότι πραγματικά και το έχω πει πάρα πολλές φορές, κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού του 2013 ότι η χώρα μας έχει χάσει από το ΑΕΠ της το 2011-2012, 12,5 δις εκατομμύρια ευρώ. Δυστυχώς το 2013-2014, δεν θα αποφύγουμε, αλλά θα χάσουμε και άλλα 11 δις ευρώ. Εδώ έχω τα στοιχεία, τα οποία συζητήσαμε για τον προϋπολογισμό του 2013 το 2011. Το 2011 208 του ΑΕΠ, το 2012 194 και 183 δυστυχώς προβλέπεται το 2013. Όντως έχουμε προβλήματα, αλλά θα πρέπει να μην τα αυξάνουμε αυτά τα προβλήματα και από μία ελλιπή εφαρμογή του προϋπολογισμού.

Τότε επιλέγει η πλήρης πολιτική την σταθεροποίηση της οικονομίας και προσπαθήσαμε και υπάρχουν κάποιες βελτιώσεις στον προϋπολογισμό του 2013, αυτή η πολιτική η μονοδιάστατη να αλλάξει. Να μπει μέσα και η ανάγκη της ανάπτυξης για να μπορέσουμε να ξεφύγουμε σιγά-σιγά από την υφεσιακή πολιτική. Ο προϋπολογισμός του 2011 όντως εφαρμόζει κατ' εξοχήν υφεσιακές πολιτικές. Σε αυτό το θέμα το ότι έπρεπε και πιο νωρίς ακόμη ή ανάπτυξη να είναι μία βασική συνιστώσα των προϋπολογισμών, έχουμε κάνει πολλές συζητήσεις για τον προϋπολογισμό και σε πολλά σημεία έχουμε σημαντική σύγκλιση και με τον κ. Τσακαλώτο, σημαντική διαφωνία με τον κ. Σταθάκη και το δημοσίευμα τότε στο ΒΗΜΑ «Σταθεροποίηση της οικονομίας» και μετά όλα τα άλλα.

Όμως, το 2011 είχαμε ορισμένους λίγους πόρους για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων μειωμένο και αυτό που εμείς θεωρούμε ότι σε μια περίοδο ύφεσης και δημοσιονομικών προβλημάτων το ΑΕΠ ιδιαίτερα για τη διάρθρωση της ελληνικής οικονομίας και οι δημόσιες επενδύσεις, δεν πρέπει να μειώνονται. Εδώ είχαμε μειώσεις στα 8 δις και είχαμε -χωρίς να προϋπολογίζεται αυτό- μία μείωση 2 δις από τις δημόσιες επενδύσεις για να ισορροπήσουν κάποια άλλα πράγματα. Ποια είναι τα άλλα πράγματα; Ήταν οι αδυναμίες του κράτους να εισπράξει τα έσοδά του. Δεν ήταν άλλες αδυναμίες. Δεν ήταν αδυναμίες που προήλθαν από άλλες δημοσιονομικές πολιτικές ή οτιδήποτε άλλο, αλλά αδυναμίες του κράτους να εισπράξει. Σε μία δύσκολη οικονομία δεν είναι δώρο Θεού το ΕΣΠΑ; Είναι το μοναδικό εργαλείο ανάπτυξης και επομένως είναι. Όμως υπάρχει τεράστια υστέρηση και τώρα προσπαθούμε όλοι μαζί, να μπορέσουμε να ξεφύγουμε από αυτό το ζήτημα.

Τα προβλήματα, τα οποία εμφανίστηκαν τότε για το ΕΣΠΑ και συνεχίζουν να εμφανίζονται και τώρα δεν ήταν μόνο θεσμικά προβλήματα ή οργανωτικά της διοίκησης, αλλά είναι πραγματικά προβλήματα. Πράγματι οι κατασκευαστές των έργων έχουν περιέλθει σε πλήρη αδυναμία για να μπορέσουν να εκτελέσουν τα έργα. Η ρευστότητα στην αγορά δεν υπάρχει και δεν έχει αποκατασταθεί ακόμη. Η ανακεφαλαιοποίηση έγινε, αλλά τα χρήματα δεν έχουν αρχίσει ακόμη να μπαίνουν και από τα θέματα του ΕΣΠΑ. Το θέμα των απαλλοτριώσεων είναι τεράστιο, διότι οι απαλλοτριώσεις πέρα από το θεσμικό πλαίσιο, τις δυσκολίες κλπ θέλουν και χρήματα, τα οποία δεν πληρώνονται από το ΕΣΠΑ και πρέπει να τα πληρώσει το κράτος. Ένα θέμα, το οποίο το Ελεγκτικό Συνέδριο δεν το βάζει, ενώ είναι πάρα πολύ σημαντικό, είναι οι τεράστιες καθυστερήσεις που υπάρχουν από την απόδοση της δικαισύνης στα ασφαλιστικά μέτρα κλπ.. Υπάρχει τεράστια καθυστέρηση σε αυτό παρόλο που ο νόμος έχει βελτιωθεί και βάζει μικρές προθεσμίες κοκ..

Θεωρώ λοιπόν, ότι μπορεί να υπάρχουν πάρα πολλά θέματα για να πει κανείς για την πολιτική που εφαρμόστηκε.

Το 2011 ενδεχομένως να μπορεί να είχε αναπτυξιακές συνιστώσες και παραμέτρους ο προϋπολογισμός, αλλά αυτά τα λίγα χρήματα για την ανάπτυξη δεν έπρεπε να τα περιορίσει και άλλο ή να μη τα διαχειριστεί καλά, όπως ήταν τα χρήματα του ΕΣΠΑ.

Από την άλλη πλευρά θα πρέπει να δούμε τα θέματα εφαρμογής και με πάρα πολύ καλή διάθεση και προσοχή, διότι το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει πολύ ουσιαστικά συμπεράσματα, με ένα σωστό και αναλυτικό τρόπο, διότι και από τη δουλειά μου, έτσι περίπου έχω μάθει. Διαβάζω τους πίνακες, βλέπω τις συγκρίσεις και μετά υπάρχουν τα συμπεράσματα που πραγματικά δικαιολογούν ορισμένα θέματα. Ποια ήταν τα βασικότερα σημεία εδώ; Ήταν ότι ο προϋπολογισμός στα θέματα των εσόδων είχε σημαντικές ελλείψεις στην εφαρμογή του, όσον αφορά τους άμεσους και έμμεσους φόρους. Υπάρχει στην Έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου η αντικειμενική δικαιολόγηση, ότι, όταν μειώνονται οι μισθοί και συντάξεις, δηλαδή πολιτική ύφεσης και λιτότητας, τα έσοδα του κράτους μειώνονται, αλλά οι μειώσεις δεν είναι μόνο αυτές. Εδώ εμφανίζεται η μεγάλη αδυναμία του κράτους να εισπράξει βεβαιωθέντα έσοδα - έξοδα. Εμφανίζεται δυσλειτουργία στα τελωνεία και στο ΕΣΠΑ.

Στον πίνακα της σύνθεσης των άμεσων φόρων, οι παρατηρήσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου είναι πάρα πολύ σημαντικές. Η υστέρηση στα φορολογικά έσοδα, για το οποίο μάλιστα δεν υπήρχε πρόβλεψη στον προϋπολογισμό, ότι θα εισπραχθούν

επιπλέον 1,665 δις ευρώ από έκτακτες εισφορές και φόρους που επεβλήθησαν. Από την άλλη πλευρά αυτό το ποσό που φορτώθηκε στον ελληνικό λαό λίγο-πολύ εξανεμίστηκε και, λόγω της αδυναμίας να εισπράξει το κράτος τα κανονικά του φορολογικά έσοδα. Δηλαδή, μερικές φορές δεν είναι οι μνημονιακές πολιτικές, αλλά οι δικές μας εσωτερικές αδυναμίες, τις οποίες πρέπει να αντιμετωπίσουμε όλα τα κόμματα. Δεν το λέμε τώρα που είμαστε στην τρικομματική κυβέρνηση, το λέμε από την αρχή, ότι οι λεπτές πολιτικές έχουν πάρα πολλά λάθος στοιχεία, αλλά από την άλλη πλευρά λέμε ότι έχει ρόλο η διαχείριση του δημοσίου χρήματος και η αποτελεσματικότητα, διότι σε ένα προϋπολογισμό αυτή τη στιγμή, όταν μιλάμε για απολογισμό και ισολογισμό του τι συζητάμε; Ήταν αποτελεσματικός; Είχε προβλήματα στην εφαρμογή του;

Αυτά πρέπει να συζητάμε. Γιατί δεν ήταν; Γιατί μας λείπουν όλα αυτά; Υπάρχουν λάθος πολιτικές και ο ένας της βλέπει έτσι και ο άλλος αλλιώς, αλλά αυτά κρίθηκαν από την πλειοψηφία που υπήρχε τότε και από πολλές ανάγκες που έχει η χώρα. Από κει και πέρα, αν είχαν εφαρμοστεί καλά, θα είχαν αποδοθεί ορισμένα πράγματα καλύτερα και δεν θα συνεχίζονταν τα ελλείμματα.

Υπάρχουν προβλήματα στην εφαρμογή, όπως και στα θέματα των εσόδων. Τα έσοδα πραγματικά ήταν λιγότερα από κει που έπρεπε να ληφθούν. Τα έξοδα ήταν μεγαλύτερα, παρ' όλες τις πολλές περικοπές που έκανε το δημόσιο σε προσωπικό και τα λοιπά, όμως τα έξοδα του τακτικού προϋπολογισμού είχαν υστέρηση έναντι του προϋπολογισμού 8,5% και τελικά δεν ξόδεψαν με τα ένα σωρό δισεκατομμύρια του ΕΣΠΑ, δηλαδή 1,8 δις δεν ξόδεψαν, διότι δεν μπορέσαμε από χρήματα που είχαμε. Έχω καταλήξει ότι στην ελληνική οικονομία αν προσθέτουμε ένα ευρώ στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, τον επόμενο χρόνο παίρνουμε δύο ευρώ. Οι δαπάνες του κεντρικών υπουργείων είναι 154 δις. Οι δαπάνες των περιφερειακών αυτοδιοικήσεων είναι κάποια εκατομμύρια. Δείτε πώς γίνεται αυτή η ανάπτυξη ακόμη και σε υφεσιακή πολιτική. Με το ένα εκατοστό στην περιφέρεια σε δαπάνες;

Είναι πολλά θέματα που θα μας απασχολήσουν και στην υλοποίηση, κ. Υπουργέ, του προϋπολογισμού 2013. Δεν έχουμε λύσει θέματα ρευστότητας, ωρίμανσης και υλοποίησης έργων που επισημαίνει το Ελεγκτικό Συνέδριο και για το 2011 για την επιτάχυνση της υλοποίησης και την σωστή αποδοτικότητα των κοινοτικών προγραμμάτων, του ΕΣΠΑ και πολλά άλλα θέματα που πρέπει να προωθήσουμε πολύ πιο γρήγορα. Πρέπει να εξοπλιστούν πάρα πολύ γρήγορα με ένα νέο φορολογικό νομοσχέδιο και με ένα ειδικό ο νομοσχέδιο για την πάταξη της φοροδιαφυγής και του

λαθρεμπορίου. Αυτή η έκθεση μας δίνει πάρα πολλά στοιχεία και από την άλλη πλευράς μας κάνει σοφότερους.

Όσον αφορά τις πολιτικές, αυτές κρίθηκαν. Μερικά πράγματα ήταν επιβεβλημένα. Εδώ ο δανεισμός δεν προβλεπόταν στον προϋπολογισμό του 2011. Στην πορεία υπήρχε όλος αυτός ο δανεισμός που έφθασε περίπου τα 100 δις. Είναι πράγματα που τους επιβάλλονται, για να μπορέσει χώρα να σταθεροποιηθεί και να μην πάει στη χρεοκοπία. Εδώ δεν μπορεί κανείς να μείνει στο άσπρο ή στο μαύρο. Πρέπει να δούμε και τα προβλήματα και τις ανάγκες που επιβάλουν στη χώρα μας να έχει μια πολιτική, ώστε να μην υποστεί την κατάπτωση και τη χρεοκοπία και από την άλλη πλευρά στο εσωτερικό της νομού πως θα διορθώσουμε τα πράγματα.

Θεωρώ ότι αυτήν τη στιγμή κάνουμε ένα είδος διαχειριστικού ελέγχου. Δεν λείπει η πολιτική κριτική. Είναι γεγονός. Ψηφίζω «υπέρ» των δύο σχεδίων νόμων με την προϋπόθεση ότι σε αυτήν τη διαδικασία ενσωματώνονται όλες οι παρατηρήσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου και της Εισηγητικής Έκθεσης του Υπουργείου Οικονομικών, κυρίως όσον αφορά τις σημαντικές παθογένειες ως προς τους εισπρακτικούς μηχανισμούς, αλλά και τη διαχείριση των εσόδων-εξόδων που πέρα από τις πολιτικές επιλογές, αν αυτά δεν διορθώνουν, θα επιβαρύνουν τους Έλληνες πολίτες.

Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη

Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΓΟΡΗΤΗ
ΤΟΥ Κ.Κ.Ε.
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΑΧΑΪΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2011

Του Ειδικού Αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος

Νικόλαου Καραθανασόπουλου

Βουλευτή Αχαΐας

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Θα επικεντρώσω την παρέμβασή μου σε δύο θέματα.

Το πρώτο θέμα είναι ότι αναφέρεται και στην έκθεση του Υπουργείου Οικονομικών για τον ισολογισμό και τον απολογισμό, αλλά και γενικά από τη μέχρι τώρα συζήτηση, χωρίς να γίνεται καμία διαφοροποίηση, ότι ζούμε σε ένα δυσμενές οικονομικό και δημοσιονομικό περιβάλλον, ότι έχουμε μια κρίση χρέους και ότι, τέλος πάντων, πρέπει να συμμαζευτούμε. Βεβαίως, αυτό είναι μια πολύ επιδερμική ανάλυση της κατάστασης και επιβεβαιώνει, ότι εκτός από την κρίση στο επίπεδο της οικονομίας υπάρχει και μια τεράστια κρίση σε επίπεδο οικονομικών θεωριών, όσον αφορά τόσο την εξήγηση της κατάστασης, την πρόληψη, αλλά και την διέξοδο που προβάλλουν, διότι βεβαίως δεν έχουμε καμία κρίση χρέους, παρ' όλη την προσπάθεια που κάνουν όλοι οι απολογητές του συστήματος να πείσουν και τον ελληνικό λαό, ότι το βασικό πρόβλημα είναι δημοσιονομική εξυγίανση και να καταστεί το δημόσιο χρέος βιώσιμο. Δεν είναι αυτό το πρόβλημα και το ξέρουν πολύ καλά, ασχέτως αν δεν θέλουν να το αναγνωρίσουν, από την άποψη ότι το δημόσιο χρέος διαμορφώθηκε και αποτελεί παιδί της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Δεύτερον, δεν είναι ελληνική ιδιομορφία το δημόσιο χρέος, το σύνολο των αναπτυγμένων καπιταλιστικών οικονομιών έχουν χρέη. Υπάρχουν δημόσια χρέη σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό από το ελληνικό δημόσιο χρέος. Βεβαίως, η διόγκωση τα τελευταία χρόνια του δημόσιου χρέους, είναι αποτέλεσμα και των πολιτικών διαχείρισης της καπιταλιστικής κρίσης. Άρα λοιπόν, τι πρόβλημα έχουμε να αντιμετωπίσουμε; Έχουμε να κάνουμε με μια κρίση, η οποία αντανακλά το σύνολο των αντιφάσεων, των αντιθέσεων του καπιταλιστικού συστήματος και βασικά της κυρίαρχης αντίθεσης, ανάμεσα στον κοινωνικό χαρακτήρα της παραγωγής και στην ατομική ιδιοποίηση του κοινωνικά παραγόμενου πλούτου. Πώς εκφράζεται αυτό; Εκφράζεται σαν κρίση υπερσυσσώρευσης κερδών, και κατ' επέκταση κεφαλαίων.

Άρα, λοιπόν αποτελεί μύθο η υπόθεση της ρευστότητας. Και πουλάει τα στοιχεία με λίστα Λαγκάρντ, λίστα Λιχτενστάιν και όλα αυτά. Αν κάτι επιβεβαιώνουν είναι ότι υπάρχει μια τεράστια ρευστότητα αναξιοποίητη. Αν κάτι επιβεβαιώνουν διάφορες μερίδες που είδαν το φως της δημοσιότητας λένε ότι υπάρχουν από 20 έως 35 τρισεκατομμύρια δολάρια σε ρευστό, σε μετρητό παρκαρισμένα στους φορολογικούς παραδείσους. Άρα, λοιπόν αυτό που επιβεβαιώνει είναι ότι υπάρχει ένα τεράστιο μέγεθος κεφαλαίων, τα οποία δεν επανατοποθετούνται στην παραγωγική διαδικασία για να διαμορφώσουν και νέα κέρδη, ακριβώς γιατί έχει πέσει το μέσο ποσοστό κέρδους. Δεν έχουν συμφέρον οι κεφαλαιοκράτες να κάνουν επενδύσεις; Και δεν έχει πέσει το μέσο ποσοστό κέρδους, και δεν έχουν συμφέρον γιατί έχει πτώση το μέσο ποσοστό κέρδους, εξαιτίας της αλλαγής της οργανικής σύνθεσης του κεφαλαίου.

Έτσι λοιπόν, που οδηγούμαστε; Σε αυτά, τα οποία έχετε κάνει ως ένα βαθμό. Πρώτον, στην καταστροφή των παραγωγικών δυνάμεων. Έχετε οδηγήσει στην μαζική καταστροφή της εργατικής τάξης, με δύο τρόπους, την αύξηση της ανεργίας. Άρα δηλαδή, δημιουργία του εφεδρικού στρατού εργασίας. Δεύτερον, η απαξίωση της ίδιας της εργατικής δύναμης, μείωση στους μισθούς στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, ανατροπή στις εργασιακές σχέσεις, ανατροπή στα ασφαλιστικά συστήματα και βεβαίως κατάργηση μια σειράς συλλογικών δικαιωμάτων, που είχαν συλλογικές συμβάσεις, καθορισμός του κατώτερου μισθού, το οποίο οδηγεί σε μια ακόμη μεγαλύτερη μείωση της αξίας της εργατικής δύναμης. Τρίτον, καταστρέφετε τεράστιες παραγωγικές δυνατότητες. Βεβαίως, αυτή η διαδικασία δεν είναι αποτέλεσμα της καπιταλιστικής κρίσης, έχει ξεκινήσει και στην ανάπτυξη. Τεράστιοι κλάδοι της μεταποίησης, έχουν συρρικνωθεί πολύ πριν την καπιταλιστική κρίση. Αλλά τώρα, έχει έρθει και το ελληνικό χτύπημα, από την κλωστοϋφαντουργία, τον ιματισμό, το δέρμα, από τα ναυπηγεία και μια σειρά άλλες δραστηριότητες.

Βεβαίως αυτό το οποίο δεν κάνετε και στο οποίο ακριβώς γι' αυτό υπάρχει και το πρόβλημα, είναι ότι δεν μπορείτε να καταστρέψετε και δεν θέλετε να καταστρέψετε τα υπερσυσσωρευμένα κεφάλαια. Να γίνει δηλαδή, αυτή η γενναία καταστροφή των υπερσυσσωρευμένων κεφαλαίων, τα οποία θα διαμόρφωναν τις προϋποθέσεις για να αυξηθεί το μέσο ποσοστό, οπότε να υπάρξει αυτή η αναπαραγωγή του κεφαλαίου. Και δεν το κάνετε αυτό, γιατί ακριβώς προσπαθείτε με νύχια και με δόντια να σώσετε όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και συνολικότερα τους επιχειρηματικούς ομίλους, είτε αυτοί αφορούν το χρηματοπιστωτικό σύστημα είτε άλλους κλάδους της οικονομίας. Με

αποτέλεσμα, αυτά τα τεράστια ποσά να ανατροφοδοτούν συνεχώς το δημόσιο χρέος και να το αυξάνουν.

Το τρίτο αποτέλεσμα είναι ότι έχουμε μέσα από αυτή τη διαδικασία, μια ανισόμετρη εκδήλωση της καπιταλιστικής κρίσης, η οποία βαθαίνει τις αντιθέσεις σε επίπεδο Ε.Ε. και ιδιαίτερα στην Ευρωζώνη. Αυτές ακριβώς οι αντιθέσεις, οι οποίες οξύνονται, διαμορφώνουν και διάφορους προσωρινούς συμβιβασμούς, που έχουν να κάνουν με το πώς θα επιμεριστεί η όποια ζημιά αντιμετωπίσουν, και θα είναι όλοι μαζί ανεξάρτητων αντιθέσεων, συμφωνούν στην ολομέτωπη επίθεση, απέναντι στους εργαζόμενους και στα δικαιώματά τους.

Από αυτήν λοιπόν την άποψη, λέμε καθαρά ότι πρέπει να ξεκαθαρίσουμε για τα μυθεύματα, τα οποία ακούγονται, για την ανάγκη ενίσχυσης της ρευστότητας. Υπάρχουν τεράστια κεφάλαια τα οποία είναι αναξιοποίητα, και τα οποία δεν πρόκειται να αξιοποιηθούν, αν δεν διαμορφωθούν οι προϋποθέσεις εκείνες που θα διασφαλίζουν, θα θωρακίζουν και θα στηρίζουν την απρόσκοπτη κερδοφορία του κεφαλαίου. Οι λόγοι για τους οποίους το Κατάρ, δημόσια ειπώθηκαν, που ήταν άλλοι οι λόγοι στην πραγματικότητα, ήταν ακριβώς γιατί ήθελαν ακόμα περισσότερα προνόμια να διασφαλίσει. Για να έχει πολύ μεγαλύτερα κέρδη από ότι θα δουν η τυχόν επένδυση στο πρώην αεροδρόμιο του ελληνικού.

Και από αυτή την άποψη προσπαθείτε, από τη μια μεριά η βασική στόχευση, την οποία έχετε είναι να φορτώσετε το βάρος της δημοσιονομική εξυγίανσης στα πλατιά λαϊκά στρώματα, μέσα από την επίθεση που κάνετε στους μισθούς, τις συντάξεις, στη φορολογική επιδρομή. Αλλά και ταυτόχρονα να διαμορφώσετε ένα νέο επενδυτικό περιβάλλον, για προσέλκυση επενδύσεων και να ανατροφοδοτηθεί η καπιταλιστική οικονομία. Όμως, αυτή η διαδικασία προϋποθέτει τι; Νέα πεδία κερδοφορίας για το κεφάλαιο το υπερσυσσωρευμένο.

Και αυτό το κάνετε μέσα από τη συρρίκνωση της δραστηριότητας της πλανητικής παρέμβασης. Είτε έχει να κάνει σε τομείς της παιδείας και της υγείας, όπου συρρικνώνετε, υποβαθμίζετε ακόμη περισσότερο το δημόσιο τομέα προς όφελος της επιχειρηματικής δραστηριότητας. Είτε έχει να κάνει με νέους τομείς, που θα αποτελέσουν και την ατμομηχανή για την πέμπτη προγραμματική περίοδο, με βάση και τις ίδιες τις εκτιμήσεις της Ε.Ε., για τα ζητήματα που αφορούν την διαχείριση των απορριμμάτων και των υδάτινων πόρων, την ιδιωτικοποίηση αυτών των τομέων.

Δεύτερο στοιχείο χαρακτηριστικό αυτής της προσπάθειας, είναι ακριβώς αυτό που είπα και πριν, η μεγαλύτερη αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης.

Άρα λοιπόν, την όποια ανάκαμψη επικαλούνται μάλλον οι απολογητές του συστήματος, είτε είναι στην Κυβέρνηση είτε στην Αντιπολίτευση, είναι σίγουρο ότι θα βασιστεί πάνω στα αποκαΐδια των δικαιωμάτων της εργατικής τάξης. Και βεβαίως, θα διαμορφώσει τις προϋποθέσεις, πολύ γρήγορης εμφάνισης νέας ακόμη πιο βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης. Άλλωστε, η πορεία εξέλιξης των πραγμάτων στην διεθνή καπιταλιστική οικονομία, αυτό το γεγονός το επιβεβαιώνει με βάση τις προβλέψεις των διεθνών οργανισμών, ότι μπορεί να έχουμε μια ακόμη πιο βαθιά καπιταλιστική κρίση, συγχρονισμένη σε διεθνές επίπεδο.

Έτσι λοιπόν, η διέξοδος από αυτήν την κατάσταση δεν πρόκειται να προέλθει από την αντιπαράθεση, την περιοριστική πολιτική, στην επεκτατική πολιτική. Και για να το εκχυδαίσω κι εγώ, να το απλουστεύσω δεν πρόκειται να έρθει ανάμεσα στους θαυμαστές του Ομπάμα από τη μια μεριά ή της Μέρκελ από την άλλη. Η διέξοδος για το λαό θα έρθει όταν ακριβώς-υπάρχει και ο Ολάντ, που κάνει ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις στο Μαλί και σκοτώνει τους λαούς, υπάρχουν όλοι αυτοί οι καλοί και αγαθοί άνθρωποι και ο νέος αέρας ο οποίο φυσάει. Ένας αέρας, ο οποίος θα οξύνει ακόμη περισσότερο τους κινδύνους στην περιοχή της Μεσογείου, με ότι αυτό συνεπάγεται και για την εδαφική ακεραιότητα της χώρας μας-να μην πάω όμως εκεί. Άρα, λοιπόν λέμε ότι υπάρχει διέξοδος από αυτή την κατάσταση. Η διέξοδος είναι αφενός μεν, στην υπόθεση να απαντηθεί αυτή η μεγάλη αντίφαση ανάμεσα στο κοινωνικό χαρακτήρα της παραγωγής και στην ατομική ιδιοποίηση.

Αυτό μπορεί να απαντηθεί μόνο αν κοινωνικοποιηθεί και ο χαρακτήρας ιδιοκτησίας των μέσων παραγωγής, άρα δηλαδή τα βασικά και συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής γίνουν από τη λαϊκή περιουσία. Αν αποδεσμευτούμε από τη Συμμαχία της Ε.Ε. και τις υπόλοιπες ιμπεριαλιστικές συμμαχίες, στις οποίες συμμετέχουμε και καταργήσουμε μονομερώς το δημόσιο χρέος.

Για να έρθουμε στο συγκεκριμένο που συζητάμε, εμείς το λέμε πολύ καθαρά, ότι ο κρατικός προϋπολογισμός κάθε φορά και πολύ περισσότερο σε συνθήκες κρίσεις, αποτελεί εργαλείο αναδιανομής του κοινωνικά παραγόμενου πλούτου, ακόμη περισσότερο σε βάρος της εργατικής τάξης προς όφελος του κεφαλαίου και βεβαίως υλοποιεί μια ταξική πολιτική. Ο ταξικός χαρακτήρας και για το 2011 επιβεβαιώνεται και από τα αποτελέσματα που προκύπτουν και από τον ισολογισμό και τον απολογισμό.

Φορολογικά έσοδα: επιτρέψτε μου να αναφέρω 4-5 στοιχεία. Λέτε ότι υπάρχει μια υστέρηση στα έσοδα, αλλά ταυτόχρονα εκεί που προκύπτει το βασικό πρόβλημα δεν είναι βεβαίως από τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους, όπου τους βάλατε και νέους φόρους ύψους 1,6 δις ευρώ. Εκεί όμως που προκύπτει το βασικό πρόβλημα είναι στο εξής: μπορείτε να μας εξηγήσετε πως μόνο το 5,2 του συνόλου των φορολογικών εσόδων αποτελούν έσοδα που προκύπτουν από νομικά πρόσωπα, άρα δηλαδή από τις επιχειρήσεις, όταν πριν από 15 χρόνια αυτό ήταν 5%.

Δεύτερο στοιχείο, το οποίο αναδεικνύει και επιβεβαιώνει αυτή τη ταξικότητα, τα έσοδα από την φορολόγηση των πλοίων. Είδα ότι ανήλθαν στο ιλιγγιώδες ποσό των 14 δις ευρώ, όταν τα συνολικά έσοδα είναι 43,7 δις ευρώ. Δηλαδή, αν κάνουμε τη διαίρεση, βγαίνει 0,03.

Εδώ θέλω δύο-τρία ζητήματα να θίξω, όσον αφορά στα έσοδα. Αναφέρετε στις διάφορες εκθέσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου, για παράδειγμα όσον αφορά τις ΔΟΥ. Λέει στη σελίδα 23, ότι το σύνολο βάσει των βεβαιωθέντων, με βάση δικαστικές αποφάσεις, δηλαδή αυτά που έχουν τελεσιδικήσει ουσιαστικά ήταν 10,7 δις ευρώ. Από αυτά εισπράχθηκαν τα 94 εκατομμύρια, ποσοστό δηλαδή πολύ λιγότερο από το 1%. Ποιους εξυπηρετεί αυτή η διαδικασία καθυστέρησης της είσπραξης; Τους μεγαλοφειλέτες του ελληνικού δημοσίου.

Να διορθωθεί στη δεύτερη σειρά της σελίδας 23 ένα νούμερο, το οποίο έχετε, το 283.213 δεν αντιστοιχεί στην πραγματικότητα. Είναι 86.716.000, έχετε κάνει λάθος τυπογραφικό.

Δεύτερο στοιχείο, στο οποίο θα ήθελα μια απάντηση είναι πως προκύπτει από την άλλη έκθεση που αφορά τα τελωνεία αυτή η διαφορά ανάμεσα σε δύο υπηρεσίες του ιδίου οργανισμού, δηλαδή των Τελωνείων. Τα 500 περίπου εκατομμύρια ευρώ, στη σελίδα 25 ανάμεσα στα εισπραχθέντα υπόλοιπα που έχει μια υπηρεσία, η Δ19 και στα εισπραχθέντα υπόλοιπα της υπηρεσίας Δ30. Αυτή η διαφορά των 500 εκατομμυρίων με τι έχει να κάνει; Καταλαβαίνετε πολύ καλά ότι είναι πολύ μεγάλο το ποσό και αφήνει παράθυρα για διάφορα ζητήματα, εάν υπάρχουν τέτοια, αναντιστοιχίας ανάμεσα στα μεγέθη.

Τέλος, όσον αφορά στις δαπάνες, είναι φανερό ότι η μείωση των δαπανών προέρχεται κυρίως από ζητήματα που αφορούν σε μισθούς και συντάξεις και η υπέρβαση είναι φανερό ότι από το 21%, τα 18 δις ευρώ έχουν να κάνουν με την εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους από την αύξηση των τόκων και των χρεολυσίων.

Άρα, παρότι έγιναν φιλότιμες προσπάθειες, μειώνοντας μισθούς, συντάξεις και κοινωνικές δαπάνες, το σύνολο των δημόσιων δαπανών αυξήθηκε λόγω ακριβώς αυτής της «γάγγραινας», της μάστιγας που έχει να κάνει με το δημόσιο χρέος.

Κύριε Πρόεδρε, είναι φανερό, ότι όπως δεν ψηφίσαμε τον κρατικό προϋπολογισμό και δεν πρόκειται να ψηφίσουμε και τον απολογισμό-ισολογισμό.

Νικόλαος Καραθανασόπουλος

Βουλευτής Αχαΐας